

EGY ÚJ VILÁGREND KÖZELEDIK

Az új világrend megérkezése hamarosan bekövetkezik!

- **A világi és egyházi vezetők akarják**
- **2000 évvel ezelőtt megjövendölték**
- **Napjainkban teljesebbé**
- **Az egész világon elterjedt**
- **Őrizkedjünk, nehogy áldozatul essünk**

XVI Benedek Pápa a Vatikánban töltött első 22 hónapjában visszafogottabb volt, azután megmutatta a keményebb arcát. 2006. szeptember 12-én Németországban, az anyaországból közvetített beszédében támadást kezdett, nem a protestánsok ellen, ahogy 2006. szeptember 6-án tette a Dominus Jesus (Jézus, az Úr) című vitatott dokumentumában, amikor még a hitalapelvek prefektusa volt az egyházban, hanem most az iszlám vallási irányzat ellen. XVI. Benedek egyetértését fejezi ki a bizánci Cristian császár (XIV. század) élesen kritizáló szavai mellett, aki elítélte az iszlámot, mondván, hogy a vallását kard és erőszak által terjeszti, nagy felháborodást idézve elő ezzel az őszinte moszlimok között. A pápa tudta, hogy ez így fog történni. Ez nem véletlen tévedés volt, ahogy egyes megfigyelők mondják. XIV. Benedek túl bölcs, túl ügyes és túl kiszámított az eszméjében ahhoz, hogy elhitesse, ez a kijelentés nem pontosan azt a reakciót váltotta ki, amire ő számított.

Meglepő az is, hogy a felháborodás olyan hamar megszűnt, mint ahogy megjelent.

Bemutatva iszlámellenes álláspontját – látva, hogy a kom-

Pope Benedict XVI

A többség előérzete ellenére, XVI. Benedek pápának lassú a haladása a pontifikálás felé. Szelíd volt, és nem tett olyan kijelentést, ami ellentétet szülne. De Benedek óriási meggyőzőerővel rendelkezik, és határozott. Ő egy felső fokú értelemmel bíró Poncius. Egyesek úgy hitték, hogy a pápai trónra lépésével elnézőbb lesz.

munista, ateista fenyegettség az egyház ellen 1991-ben megszűnt –, Benedek elérkezettnek látta az időt, hogy felhívja a figyelmet a protestantizmusra.

2007. június 29-én a protestantizmus újabb becsémrlését engedélyezte William Levada kardinális művének publikálása által, aki Benedek helyét vette át, s aki San Francisco (CA., USA) püspöke volt. 2007. július 10-én újabb kiadvány jelent meg a protestáns és ortodox vallási irányzatok ellen. A dokumentum három hamis

római katolikus alapelvet jelent ki. 1. „A római katolicizmus Krisztus egyedüli egyháza.” 2. „Az egyházaknak el kell ismerniük a pápa felsőbbiségét.” Más szavakkal, ez azt jelenti, hogy el kell ismernünk a pápát, mint Isten egyházának egyedüli küldöttjét. 3. Az apostoli jogfolytonosság csak a katolikus egyházban található. (The Australian, 2007. július 12.)

Mi nem fogadjuk el a pápaság egyetlen kritériumát sem az igaz egyház azonosítására. Tehát a nevadai kardinális dokumentumát,

- **Miként Várjuk**
- **Hogyan védekezhetünk ellene**
- **Megjövendölték a hirtelen bekövetkező teljes összeomlást**
- **Hogyan és mikor fog beteljesedni**
- **A valódi új rend**
- **Sok követője van**

amely a pápa aláírását viseli, s amely kijelenti hogy a protestáns egyházak „nem igazi egyházak”, az ellenünk hozott ítéletnek tekintjük. (Uo., 8 oldal)

A római katolikus álláspont szerint az ortodox egyházak mintegy „szelített” egyházak csupán, mivel a katolikusoké az apostoli rangsor. (Uo.) Ennek ellenére, az ökumenikus mozgalom akadálytalanul halad előre. Sok protestáns egyház meggyőző párbeszédet tartott a római katolikusokkal, annyira, hogy úgy tűnik, vakok maradtak. A jelenések könyve 13. fejezetében írt figyelmeztetésre. Róma elvárása mindig is az volt, hogy a keresztény egyházak csatlakozzanak a katolikus nyájhoz.

Egyértelmű tehát, hogy az út, amelyen a protestantizmus halad, Rómába vezet. Egyetlen más egyháznak sincs esélye, hogy vezető szerepet töltsön be a keresztény egyházak egyesületében.

„Azért imádjá őt a Föld minden lakosa, akinek a neve nincs beírva az élet könyvébe, amely a Bárányé, aki megöletett, e világ alapítása óta.” (Jel 13:8)

Ennyit a római katolikus ranglistáról. Az ihletett Ige egészen más apostoli ranglistáról beszél.

Egyesült Államok – Vatikán – Egyesült Nemzetek

Róma lesz megint világorralmon?

Halálos megalkuvás

PÁL apostolnak a thessalonikai gyülekezethez írott második levelében megjövendölte a nagy hitelhagyást, amelynek nyomán létrejött a pápai hatalom. Pál kijelentette, hogy Krisztus napja addig nem jön el, „amíg be nem következik előbb a szakadás, és megjelenik a bűn embere, a veszedelem fia, aki elleneveti, és

Az olvasóknak

Hisszük, hogy a katolikusok között sok rendkívül lelkiismeretes hívő van, aki a fel-ismerésnek megfelelően él. A kiadványunknak nincs szándékában egyes embereket meg-támadni, csupán a mültra és a katolikus vallás módszereinek prófétikus jövendöléseire hivatkozik.

fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy Isten-tiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be, mint Isten, Isten templomába, Isten gyanánt mutogatva magát”. Az apostol továbbá arra figyelmezteti a testvéreit, hogy „működik... már a törvényszegés titkos bűne” (2Thess 2:3-4, 7). Már ilyen korán látta, hogy tévelygés csúszik az egyházba, amely utat készít a pápaság kialakulásához. Lassan-lassan, először csak lopva és csendben, majd pedig, amikor megerősödött, és hatalmába kerítette az emberek lelkét, nyíltabban végezte megtévesztő és Isten-káromló munkáját „a törvényszegés titkos bűne”. A pogányság szokásai szinte észrevétlenül utat találtak a keresztény egyházba. A papok és uralkodók, pompával és hivalkodással, az emberi tényezőket előtérbe helyezték, Isten kívánalmát pedig emberi elméletekkel és hagyományokkal helyettesítették.

Nagy volt az öröm, amikor Konstantin a negyedik század elején névlegesen megtért, és a világ a látszatszenség öltönyében besétált az egyházba. Ekkor felgyorsult a bomlás. A látszólag vereséget szenvedő pogányság lett a győztes. Annak szellemisége irányította az egyházat. A tanítása, szertartása és babonája összekeveredett Krisztus névleges követőinek Isten-tiszteletével.

A törvénytelen ember

APOGÁNYSÁG és kereszténység közötti meg-egyezésből kelt életre a próféciában megjövendölt „bűn embere”, aki szembefordult Istennel, és fölébe helyezte magát. Sátán mesterműve a hamis vallás, az a gigászi egyházszervezet, amely ékesen tanúskodik arról, hogy Sátán a tetszése szerint akarja uralni a Földet. Sátán egykor egyezkedni akart Krisztussal, amikor a pusztában felkereste Isten Fiát, megmutatta neki a világ összes országát és azok dicsőségét... Felkínált neki mindent, egy feltétellel, ha elismeri a sötétség fejedelmének elsőbbségét. Krisztus elutasította az ajánlatát. Sátán az embert kísérti meg ugyanezzel. Az egyházat rávette arra, hogy világi haszonért és dicsőségért keresse a Föld nagyjainak kegyét és pártfogását. Ilyen módon utasították el sokan Jézust, és hűséget esküdtek Sátán képviselőjének, a római püspököknek.

A tévedés alapja

ARÓMAI katolikus egyház egyik fő tantétele, hogy a pápa Krisztus egyetemes egyházának látható feje, az egész világ püspökeinek és papjainak legfőbb ura. Sőt, mi több, a pápának az istenség címeit és képességeit

A RÓMAI SZENT PÉTER-BAZILIKA

tulajdonítja. Például, „Úr Isten a pápa”, aki csalhatatlan. Elvárja minden ember hódolatát, ahogyan Sátán is elvárta Krisztustól a megalázkodást és hódolatot. Sátán az egyház útján ugyanezzel az igénnyel lép fel, s roppant tömegű ember hódol előtte, de azok, akik ismerik és tisztelik Istent, éppúgy fogadják ezt a vakmerő igényt, miként Krisztus, aki így válaszolt a ravasz ellenség követelőzésére. „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!” (Luk 4:8) Isten soha még csak nem is célzott az Igéjében arra, hogy embert jelölt ki az egyház fejének. A pápai felsőbbtség tana éles ellentétben áll a Szentírás tanításával. A pápának nem lehet hatalma Krisztus egyházán, csak bitorolhatja ezt a címet. A katolikusok mindig szemrehányást tettek a protestánsoknak, hogy hamis tanítást követnek, s azzal vádolják őket, hogy elszakadtak az igazi egyháztól, de ezek a vádpontok inkább rájuk vonatkozhatnak. Ők tették le Krisztus zászlaját, és ők távoztak el attól a hittől, „amely egyszer a szenteknek adatott” (Júd 3).

A tévedés leleplezése

SÁTÁN jól tudja, hogy az emberek a Szentírás fényében felismerik a csalását, és legyőzhetik őt. A világ Megváltója is az Igével állt ellen

Sátán támadásának. Minden egyes támadásnál Krisztus feltartotta az örök igazság pajzsát, és így szólt: „Meg van írva.” Az ellenség minden egyes indítványával szemben az Ige bölcsessége és hatalma volt a válasz. Ahhoz, hogy Sátán meg tudja őrizni az emberek feletti hatalmát, és megalapozza a pápa tekintélyét, el kellett zárni a Szentírást az emberek elől. A Biblia Istent dicsőíti, és a véges embert az őt megillető helyére teszi, ezért Sátán a Biblia szent igazságát elhallgattatta, és eltitkoltatta. A római egyház is ezt a taktikát követte, évszázadokig megtiltotta a Biblia terjesztését. Az embereknek tilos volt a Szentírást olvasni, vagy a házukban tartani. Elvtelen papok és főpapok úgy magyarázták a tanítását, hogy az állításaikat alátámasszák vele... Így történt, hogy a pápát majdnem mindenki Isten földi helytartójának ismerte el, akinek hatalma van az egyház és az állam felett.

„A vasárnapünneplés katolikus intézmény, s ha a katolikus szabályokat szem előtt tartjuk, akkor ennek a napnak a megszentelését csak támogatni lehet... Az egész Szentírásban semmi utalás nem található, ami a hetedik nap általános imádatát és a hét első napjára való áthelyezését igazolná.” (Catholic Press, Sydney, Ausztrália, 1900 augusztusa)

A pogányság elismerése

MIUTÁN a tévelygés lelepleződött, a Bibliát eltávolították, és Sátán azt csinált, amit akart. A prófécia kinyilatkoztatta, miszerint a pápaság „véli, hogy megváltoztathatja az időt és a törvényt” (Dán7:25). A pápa ezt tétovázás nélkül meg is tette. A pogányokból látszólag áttérteknek a bálványok imádását úgy pótolták, hogy fokozatosan bevitték a szobrok és ereklyék imádását a keresztény Isten-tiszteletbe. Egy egyetemes zsinaton hozott rendelettel végül is bevezették a bálványimádás rendszerét. (Nicea, 7. szinódus, i. sz. 787-ben) Azért, hogy a szentségtörés teljes legyen, Róma vakmerően kitörölte a törvényből a második parancsolatot, amely megtiltja a bálványimádást, míg a tízes szám megőrzése

érdekében kettéosztotta a tizedik parancsolatot.

További megalkuvás

EZ az irányzat, amely a pogányoknak engedelmeket tett, a Menny tekintélyének további mellőzéséhez is kaput nyitott. Sátán a megszenyeltetlen egyházvezetők útján meghamisította a negyedik parancsolatot is. Megpróbálta eltörölni az ősi szombatot, azt a napot, amelyet Isten megáldott, és megszentelt (1Móz 2:2-3). A szombat helyébe a pogányok által „a Nap tiszteletre méltó napjaként” ünnepelt napot akarta tenni. Ezt a változást először nem nyíltan kísérelték meg. Az első századokban minden keresztény az igazi szombatot ünnepelte. Féltve őrizték Isten dicsőségét, és mivel hitték, hogy Isten törvénye változhatatlan, buzgón vigyáztak

„Mi töltjük be ezen a földön a mindenható Isten helyét.”

XIII. Leo 1894. június 20-i Enciklikájából.

előírásainak sérthetlenségére. Sátán azonban nagyon ravaszul igyekezett a célját megvalósítani, hogy az emberek figyelme a vasárnapra terelődjön, Krisztus feltámadásának napját kezdtek ünnepelni, a vasárnapi Isten-tisztelet megőrzése által. A vasárnapot azonban a szórakozás napjának is tekintették. A szombatot

pedig még mindig szent napként ünnepelték. A célja elérésére Sátán a zsidókat arra ösztönözte, hogy a szombat ünneplését a legszigorúbb követelményekkel nehezítsék meg, és terhessé tegyék annak betartását. Ilyen módon sikerült neki a szombat jelentőségét hamis fényben bemutatni. Míg a keresztények a vasárnapot általában örömnappént tartották meg, Sátán arra készítette őket, hogy a szombatot böjtnapnak, a szomorúság, a gyász napjának tartsák, és így fejezzék ki a gyűlöletüket a zsidó vallással szemben. o

Egy merész módosítás

A IV. század elején Konstantin császár kiadott egy rendeletet, amelyben a vasárnapot általános ünneppé tette meg az egész római birodalomban. (A 321. március 7-i dekrétum) Ettől kezdve a pogányok és

keresztények együtt ünnepelték a Nap napját. A császár így akarta a pogányság és a kereszténység szembenálló felfogását diplomatikusan összehangolni. Erre a lépésre az egyház püspökei buzdították, akiket fűtött a becsvágy és hatalomvágy, akik felismerték, hogy ha a pogányok és keresztények ugyanazt a napot ünneplik, könnyebben lesznek névlegesen keresztények, és ezzel előmozdítják az egyház hatalmának és dicsőségének növekedését. Ám számos Isten-tisztelő keresztény, aki hozzászólt a vasárnap ünnepléséhez, továbbra is szent napként ünnepelte a szombatot, ezzel eleget téve a negyedik parancsolat követelményének. Az öcsaló azonban még nem érte el a célját. Elhatározta, hogy a keresztényeket a zászlaja alá gyűjti, és helytartója, a büszke főpap által gyakorolja a hatalmát, aki Krisztus képviselőjének tartotta

Isten tízparancsolata:

I.

Én az Úr, vagyok a te Istened, aki kizhotalak téged Egyiptomnak földéről, a szolgálat házából. Ne legyenek néked idegen isteneid én előltem.

II.

Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy amelyek alatt a földön, vagy amelyek a vízben vannak. Ne imádd, és ne tiszteld azokat, mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban, harmad- és negyedikziglen, akik engem gyűlölnék. De irgalmasságot cselekszem ezerziglen azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják.

III.

Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd, mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, aki az ő nevét hiába felveszi.

IV.

Megemlékezzél a szombatról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat. De a hetedik nap, az Úrnak, a te Istenednek szombatja; semmi

dolgot ne tégy azon se magad, se a fiad, se a leányod, se a szolgád, se a szolgálóleányod, se a barmod, se a jövevényed, aki a te kapudon belül van. Mert hat napon át teremtette az Úr az eget és a Földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugodott. Azért megáldotta az Úr a szombat napját, és megszentelte azt.

V.

Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked.

VI.

Ne ölj.

VII.

Ne paráználkodj.

VIII.

Ne lopj.

IX.

Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot.

X.

Ne kívánd a te felebarátodnak házát. Ne kívánd a te felebarátodnak feleségét, se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a te felebarátodé..

Mózes II. Könyve 20:2-17

A

megváltoztatott tízparancsolat:

I.

Ne legyenek mellettem idegen isteneid

II.

Isten nevét hiába fel ne vedd.

III.

Szenteld meg az ünnepnapot.

IV.

Tiszteld atyádat és anyádat

V.

Ne ölj.

VI.

Ne paráználkodj.

VII.

Ne lopj.

VIII.

Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot.

IX.

Ne kívánd el a te felebarátodnak feleségét

X.

Ne kívánd a te felebarátodnak vagyonát és jószágait

Katolikusok Katekizmusa

„Kinyilvánítjuk, hogy a szent apostoli szék és a római főpap birtokolja az egész világ fölötti felsőbbiséget.” (The most holy council, 3.kötet, 1167 oldal)

„A protestánsok, de a történelmet ismerők sem vonják kétségbe, hogy a római egyház több vért ontott ki, mint bármelyik más eddig létező intézmény.” (W. E. H. Lecky, *History of the Rise and Influence of the Spirit of Rationalism in Europe*, 2. kötet, 1910, 32. oldal) „Feltehető... a pápaság működése idején átlagosan évi 40 000 vallási gyilkosság elkövetése.” (John Dowling, *The History of Romanism*, 541-542. oldal)

magát. Félig megtért pogányok, becsvágyó főpapok és a világot szerető egyházi tisztviselők által valósította meg a szándékát. Időről időre széles körű zsinatot tartottak, amelyre az egyházi méltóságok a világ minden tájáról összegyűltek. Isten szombatjának jelentőségét szinte minden zsinaton csökkentették, a vasárnapot pedig egyre inkább felmagasztalták. Így ezt a pogány ünnepet végül is isteni intézményként tisztelték, míg a Biblia szombatját a zsidó vallás maradványának nyilvánították, és a megünneplőjét átkozottak mondták. (A IV. századi laodiceai zsinat 29. kánonja, valamint az 585-i maconi zsinat 1. kánonja)

A Teremtő pecsétjé eltávolítják

ANAGY hitehagyónak asikerült „fölébe emelni magát mindannak, ami Istennek vagy Isten-tiszteletre méltónak

mondatik” (Thess 2:4). Volt bátorsága megváltoztatni Isten törvényének azt az egyetlen olyan előírását, amely az egész emberiség előtt félreérthetetlenül mutat az igaz és élő Istenre, s ezáltal megkülönbözteti minden hamis istentől. A teremtés munkájának emlékeként szentelte Isten a hetedik napot az ember számára nyugalomnapra. A szombat rendeltetése, hogy az embert mindig az élő Istenre, létének eredőjére, tiszteletének és imádatának tárgyára emlékeztesse. Sátán igyekszik az embert rávenni az Isten elleni hűtlenségre és a törvényével szembeni engedetlenségre, ezért különösen a negyedik parancsolat ellen folytat harcot, amely Istenre, mint Teremtőre mutat. A protestánsok ma azt hangoztatják, hogy Krisztus vasárnapi feltámadása a keresztények szombatjává tette a vasárnapot. Erre azonban semmi szentírási bizonyíték nincs. Krisztus és az apostolok nem méltatták ilyen tiszteletre ezt a napot.

A pogány Rómától a pápai Rómáig

AHATODIK században a Apogányság helyet adott a pápaságnak. Az egész egyház fejének Róma püspökét nyilvánították. A pápaság fölöttébb megerősödött. Hatalmi székhelyét a császári fővárosba tette. (Justinian

dekrétuma 533-ból, amely 538-ban törvényerőre emelkedett, miután Rómát a keleti gótok megszállása alól felmentették. A sárkány a fenevadnak „adta az erejét... és az ő királyi székét, és nagy hatalmat” (Jel 13:2). Ekkor kezdődött el a Dániel és A jelenések könyve próféciajában megjövendölt 1260 évig tartó pápai elnyomás. (Dán 7:25, Jel 13:5-7)

A keresztényeknek választaniuk kellett. Vagy feladják a feddhetetlenségüket, és elfogadják a pápai vallásgyakorlatot, vagy elsorvadnak a föld alatti börtönökben, vagy meghalnak a kínpadon, a máglyán vagy a hóhér bárdja alatt. Ekkor teljesedtek be Jézus szavai. „Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is, és megölnék némelyeket tiközületek. És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért.” (Luk 21:16-17)

Heves üldöztetés szakadt rá a hűségesekre, mint még soha azelőtt, és a világ hatalmas harcmezővé vált. Krisztus egyháza évszázadokig az elszigeteltségben és az ismeretlenség homályában talált menedéket, ahogyan a próféta megjövendölte.

„Az asszony pedig elfutott a pusztába, ahol Istenről készített helye van, hogy ott táplálják őt ezerkétszázhatvan napig.” (Jel 12:6) o

„Karol Wojtyła (II. János Pál pápa), a Vatikán állam és a római katolikus egyház monarchista fejeként igényt tarthatna a hatalomra, amelyen a világ többi hatalma osztozkodik. Az igaz, hogy az egyháznak 907 millió tagja van, a világ összlakosságának 18%-a. 483 488 papot foglalkoztat, és kb. 3000, egyre hangosabb püspököt, aki 211 156 plébániai körzetet igazgat, valamint a fennhatósága alatt áll 1920 egyházmegye és 513 érsekség. Intézményes szervezete igen széles körű, amely iskolákból egyetemekből, kutatóintézetekből, orvosi és szociális-tudományos központokból, kórházakból, kolostori iskolákból, templomokból, katedrálisokból, imaházakból, kolostorokból, vallási központokból, követségekből, képviselletekből, levéltárakból, könyvtárakból, múzeumokból, újságokból, folyóiratokból, kiadókból, rádió- és televízióadókból tevődik össze. Ezenkívül az is igaz, hogy a Vatikán saját bankkal is rendelkezik, amelyet egy nemzetközi csoport segítségével tart az ellenőrzése alatt. A bank messzemenő kapcsolatokkal rendelkezik, a szent szék tőkéje gyakorlatilag a világkereskedelem és ipar minden szektorában megtalálható.” (Keys of This Blood, Martin Malachitól, 111. oldal)

Veszedelemes időszakok

KRISZTUS egyháza számára a középkor nagy veszélyt hozott. Isten evangéliuma eltűnt az emberek látóteréből, a vallási formáság pedig megsokszorozódott, és az emberekre szigorú követelmények terhe nehezedett. Nemcsak arra tanították őket, hogy a pápát tartsák közbenjárójuknak, hanem arra is, hogy a saját cselekedeteikkel jótételeg a vétkeiket, így hosszú zarándokutakkal, vezekléssel, az ereklyék imádasával, a templomok, szentélyek és oltárok felállításával, nagy egyházi adományokkal, ilyen és hasonló tettekkel kell lecsillapítaniuk Isten haragját, vagy a kegyét megszerezniük, mintha Isten olyan volna, mint az ember, aki

A sötét középkor megkezdődik

ARÓMAI egyház hatalomra A jutása a sötét középkor kezdetét jelezte. Hatalma növekedésével mélyült a sötétség. Az emberek hite Krisztus, az igazi fundamentum helyett a római pápa személyére épült. Vétkeik bocsánatát és az örök üdvösséget nem Isten Fiától, hanem a pápától, valamint a pápa által felhatalmazott papoktól várták. Azt tanulták, hogy földi közbenjárójuk, a

pápa közvetítése nélkül senki sem közeledhet Istenhez. Azt is állították, hogy a pápa Isten helyettese, és ezért feltétlen engedelmisséggel tartoznak neki. E követelményekkel szembeni engedetlenség elég ok volt arra, hogy a vétkesek testét és lelkét a legszigorúbb büntetéssel sújtsák. Így terelték az emberek figyelmét Istenről a gyarló, tévedő és kegyetlen emberekre, sőt, mi több, magára a sötétség fejedelmére,

aki általuk gyakorolta a hatalmát. A bünt a szentség köntösébe bújtatták. Amikor a Szentírást elnémítják, és egyes emberek Isten helyére teszik magukat, akkor a következmény csak csalás, megtévesztés és eldurvulás lehet. Az emberi törvénykezés és hagyományok felmagasztalását erkölcsi romlottság követte, amely mindig Isten törvénye félredobásának következménye.

semmisséggel megharagítható, és ajándékokkal vagy vezekléssel megbékítható. Mintha a sötétség egyre jobban sűrűsödött volna. Gyertyákat égettek a képek előtt, a szobrok előtt, és imádkoztak hozzájuk. A képmádás általánossá vált. A legképtelenebb és legbabonásabb szokások terjedtek el, ami annyira a hatalmába kerítette az embereket, hogy alig hallgattak a józan észre. Maguk a papok és püspökök is élvhajászók, érzékiek és romlottak voltak. A nép pedig, amely tőlük várt eligazítást, óhatatlanul tudatlanságba és erkölcsi romlottságba süllyedt.

Pápai felfuvalkodottság

APÁPAI hatalom növelésére a XI. században VII. Gergely pápa egy újabb lépést tett, kihirdette

a római egyház tökéletességét. Azt állította, hogy a pápák sohasem tévedtek, a katolikus egyház sohasem tévedett, és soha nem fog tévedni. Ám ez az állítás a Szentírás alapján nem bizonyítható. A pápa arra is jogot formált, hogy a császárokat eltávolítsa. Kijelentette, hogy egyetlen határozatát sem változtathatják meg, neki viszont joga van mások döntését megváltoztatni. (1. Dictatus Gregorii Papae 1075) Micsoda éles ellentét van e dölyfös főpap pöffeszkedő büszkesége és annak a Krisztusnak a szelídsége és alázatossága között, aki a szívünk ajtajánál kér bebocsátást, beléphessen oda, és aki így tanította a tanítványait. „Aki köztetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok.” (Máté 20:27) o

A növekvő sötétség

AZ egymást követő évszázadok Róma egyre több tévitanításának voltak a tanúi. A pogány filozófusok tanítása már a pápaság megalakulása előtt figyelmet keltett, és befolyást gyakorolt az egyházra. Sokan, akik névlegesen megtértek, még mindig ragaszkodtak a pogány filozófiájuk tanításához, és nemcsak ők tanulmányozták továbbra is azt, hanem másokat is ösztönöztek rá, hogy így a befolyásukat kiterjeszthessék a pogányokra is. Ekképpen súlyos tévedést vittek be a keresztény vallásba. Kiemelkedő volt ezek között az ember természetes

halhatatlanságában és a halál utáni öntudatos állapotban való hit... Róma ezzel a tantétellel alapozta meg a szentek segítségül hívásának és Szűz Mária imádásának tanát. Ebből származik az az eretnokség is, amely szerint a megátalkodottak örökké gyötrődni fognak. Ez a tanítás már korán bekerült a pápai tanításba. Ezáltal elkészült az út a másik pogány koholmány bevezetéséhez is, amelyet Róma purgatóriumnak nevez, és a hiszékeny, babonás tömeg ijesztgetésére használ. Ezzel az eretnokséggel alapozta meg azt az állítását, hogy van egy kínozóhely, ahol azok, akik nem szolgálták rá az örök kárhozatra, addig szenvednek a bűnösségük miatt, amíg meg nem tisztulnak, és bebocsátást nem kapnak a Mennybe.

A pénzügyi szempont

RÓMÁNAK szüksége volt még egy hazug tételre ahhoz, hogy hasznot húzhasson tagjainak rettegéséből és vétkeiből. Ezt a bűcsű tana szolgáltatta. A pápa

teljes bűnbocsánatot ígért a múltban és jelenben elkövetendő bűntettekre, és a vétkek elengedését ígérte mindazoknak, akik részt vesznek a keresztes háborúban. E háborúskodással az volt a pápa célja, hogy kiterjessze a földi uralmát, megbüntesse az ellenségeit, és kiirtsa azokat, akik meg merik tagadni az ő lelki teljhatalmát. Ez a tan arra is kioktatta az embereket, hogy az egyháznak fizetett pénzzel egyrészt megszabadulhatnak a vétkeiktől, másrészt kiszabadíthatják elhunyt barátaik lelkét a kízó lángokból. Ilyen eszköz alkalmazásával Róma megtöltötte a kincstárát, és elősegítette Krisztus állítólagos képviselőinek csillogását, fényűzését és kicsapongását. Krisztusnak pedig nem volt hova lehajtania a fejét (Máté 8:20).

A Teremtő létrehozása

AZ úrvacsora bibliai szertartását kiszorította a miseáldozat, ami egyenlő a bálványimádással. A papok azt állították, hogy a szertartás alatt az egyszerű kenyér és bor Krisztus valóságos testévé és vérévé alakul át. (Cardinal Wiesman; The Real Presence of the Body And Blood of Our Lord Jesus Christ in the Blessed Eucharist; proved From Scripture, Lecture 8,3/26) Istenkáromló vakmerőséggel, nyíltan állították, hogy van hatalmuk Istent, a mindenség alkotóját megteremteni. A keresztényeknek halálbüntetés terhe alatt hitet kellett tenniük e borzasztó, a Mennyet sértő tanítás mellett. Tömegeket dobtak a máglyára, akik erre nem voltak hajlandók.

A mártírok milliói

AXIII. Században jött létre a pápaság legszonyosabb gépezete, az inkvizíció. A sötétség fejedelme ösztönözte erre a pápai hierarchia vezetőit. Titkos tanácskozásukon Sátán és az angyalai befolyásolták a gonosz embereket, de láthatatlanul köztük volt Isten angyala is, és

„A pápa nemcsak Jézus Krisztus helyettese, hanem maga a testben elrejtett Jézus Krisztus.” (The Catholic National, 1895 júliusa)

félelmetes feljegyzést készített méltatlan intézkedésükről és tetteikről. E feljegyzések túl iszonyatosak ahhoz, hogy az ember elhordozhatná azokat. A mártírok millióinak szétronsolt teste bosszúért kiáltott Istenhez a hitehagyó hatalom ellen.

Teljes sötétség

APÁPASÁG világhatalommá lett. Királyok és császárok hajoltak meg a római pápa rendeletei előtt. Úgy tűnt, hogy a pápa az emberek földi és örökkévaló sorsát is a kezében tartja. Róma tanítását évszázadokon át emberek milliói fogadták el fenntartás nélkül, a szertartását tisztelettel gyakorolták, az ünnepeit általánosan megtartották; a papságot tisztelték, és bőkezűen támogatták. A római egyháznak azóta sem volt ennél nagyobb tekintélye, pompája és hatalma.

Határtalan elfajzás

DE a „pápaság dele a világ éjféle volt” (J. A. Wylie; The History of Protestantism, 1. kötet, 4. fejezet) A Szentírás szinte teljesen ismeretlen volt, nemcsak a nép, de a pápaság körében is. A régi korszakok farizeusaihoz hasonlóan, a pápai vezetők is

„II. János Pál pápa bocsánatot kért az Európában dúlt katolikus, református háborúkért.” (U. S. News and World Report, 1995. július 3.) Ilyen, és ehhez hasonló hírekben közvetett módon a pápaság elismeri a középkor mártírjainak halálával kapcsolatos felelősségét. A Biblia előre megjövendölte, hogy a pápaság és támogatói, a disszidensek ellenőrzése céljából, ismét világi hatalmat fognak gyakorolni.

„1572. augusztus 24-ig a jezsuiták közreműködésével a római katolikusok 70 ezer protestáns hívőt gyilkoltak le két hónapon belül Franciaországban. A pápa ujjongott, amikor az eseményről tudomást szerzett.” (Western Watchman, 1912. november 21., katolikus folyóirat)

gyűlölték a világosságot, amely leleplezte a bűntetteiket. Miután eltávolították Isten törvényét és az igazság normáját, korlátlan hatalmat gyakoroltak, és gátlástalanul vétkeztek. Eluralkodott a csalás, a kapzsiság és a tékozlás. Az emberek semmiféle bűncelekménytől sem riadtak vissza, ha általa vagyonhoz vagy magas álláshoz juthattak. A pápák és főpapok palotái a legnagyobb erkölcstelenség színhelyei voltak. Egyes pápák olyan felháborító bűntetteket követtek el, hogy a világi uralkodók megpróbálták eltávolítani ezeket az egyházi vezetőket. Európa századokon át egy helyben toporgott a tudomány, a művészet és a műveltség terén. A kereszténységet erkölcsi és szellemi bénultság tartotta fogva.

Reformátorok tiltakozása

ASÖTÉT középkorban a pápaság csak azért tudta a világot uralni, mert az emberek nem ismerték Isten szavát. A korszak végén, amikor a Szentírásra terelődött a figyelem, s kezdtek megérteni azt, az egyes emberek tiltakozni kezdtek a tévelygés eszméjével szemben.

A protestáns reformátorok, lerázva magukról a tévelygés és babonák bilincseit, Isten szavát teljes szépségében mutatták be. A Szentírás megismerésével arra jöttek rá, hogy ha Istenhez hűségesek akarnak maradni, akkor fél kell emelni a szavukat a katolikus tévelygéssel szemben. Ezért nevezték őket „protestánsoknak”. A Föld története folyamán nem először feledkeztek meg Isten szaváról. Nagyon érdekes összehasonlítani a reformátoroknak a pápasággal szembeni egykori nézeteit a mai álláspontjukkal!

Pápaság a pellengéren

Akkoriban Luther azt mondta: „Tudom, hogy a pápa az Antikrisztus. A trónja Sátán trónja. A pápaság a római főpap irányításával hajtóvadászatot tart az emberek lelkének elrablására, hogy megsemmisítse azt.” John Knox kijelentette: „A pápa valóban az Antikrisztus.” John Wesley a pápaságról a következőket mondta. „A pápaság legkifejezettebb formában testesíti meg a bűn emberét, mert a bűn minden fajtája mértéktelenül elburjándzott benne.” Charles Spurgeon kijelentette: „Okosan kell figyelmeztetnünk a Róma tévntánítására hajlókat, el kell nekik beszélnünk a pápaság rémtetteit.” Jean Calvin azt mondta: „Mi a római pápát Antikrisztusnak hívjuk.”

A protestánsok készítik múltjukat elfelejteni

törvényének megszegésére. Hogy ez Isten minden törvényének félredobásával történik, vagy csak egyetlen törvény elvetésével, az eredmény végül is ugyanaz. Aki egy ellen vétkezik, az egész törvényt megsérti; a befolyásával és példájával a törvényszéges

AHŰSÉGES mártírok utódjai elfelejtették, hogy miért is nevezik őket protestánsoknak. A továbbiakban szeretnénk néhány mai protestáns kijelentést bemutatni. „A protestánsok körében elérkezett az ideje annak, hogy a pásztorhoz (a pápához) járuljanak, és megkérdézzék, mit kell tenniük, hogy hazatérhessenek.” (Dr. Robert Schuller, *Los Angeles Herald Examiner*, 1987. szeptember 19.)

„Az amerikai és az orientális egyházak vezetői, akik pénteken II. János Pál pápánál a megbeszélésen részt vettek, a reprezentatív megbeszélést a nagy egyesüléshez vezető út mérföldköveként üdvözölték.” Reverend Paul A. Crow Jr. Indianapolisból, a Christian Church-beli ökonomikus kérdések megbízottja a találkozást „az ökumenizmus nagy napjának” nevezte, amely a jövőbeni nagy lehetőségek korszakát nyitotta meg, arra, hogy Isten „összehozzon minket egymással”. Reverend Donald Jones, a Metodista Egyház tagja, a South Carolina Egyetem vallási tanulmányi osztályának elnöke az értekezletet a század legjelentősebb ökumenikus megbeszélésének tartotta. (*The Montgomery Advertiser*, 1987. szeptember 12.)

„Ha a jövőbeni katolikusok még katolikusabbak lesznek, mint ahogy ez a mostani pápa vezetése alatt el is várható, a teológiai különbség még élesebbé válik; azonban a kapcsolatunk a katolikusokkal az elvilágiasodott társadalommal szemben elmélyülhet. A magam

réséről mindent meg fogok tenni ennek érdekében.” (David Wells, *Eternity Magazine*, 1987. szeptember.) „A protestáns és katolikus karizmatikus felfogás a kereszténységről minden tekintetben megegyezik egymással. A kereszténység jövőjére vonatkozólag talán nem ez a legfontosabb?” (J. Packer, *Christianity Today*, 1992. június 22.)

A protestánsok elfelejtették a mozgalom keletkezésének történetét, aminek a célja az volt, hogy a pápa tévedését feltárja, és szembehelyezkedjen azzal. Most azonban át akarják ölelni őket, akkor, amikor Róma ismét meg akarja hódítani a világot, s ebből a célból a régi ellenséggel szövetezik. A protestáns világ elfelejtette, hogy a küzdelme nem időleges, hanem örökre szóló hadakozásra hívatott el. Szándékosan elhanyagolja a Szentírásból nyert világosságot, s ezzel az erkölcsi süllyedése meggátolhatatlannak látszik. o

AMENNYBEN elkezdődött nagy küzdelemben már

Isten parancsolata, a tulajdonképpeni vita tárgya

egészen az elején az volt Sátán célja, hogy Isten törvényét megdöntse. Ezért lázadt fel a Teremtő ellen. A Mennyet ugyan el kellett hagynia, de a harcot folytatta a Földön. Szívosan törekszik az emberek elámítására, rá akarja venni őket Isten

oldalán áll, és „az egész megrontásában bűnös” (Jak 2:10). Sátán, hogy a Menny törvényét lejárássa, kiforgatta a Biblia tanítását, és ezért tévedés került sok ezer ember vallásába, aki azt vallja, hogy hisz a Szentírásban. Az igazság és a tévelygés

közötti utolsó nagy összecsapás tulajdonképpen az Isten törvénye miatti hosszú küzdelem végső csatája. Mi most kapcsolódunk be ebbe a harcba, és az emberi törvény és Jahve rendelkezései, a Biblia vallása és a mese és hagyományok vallása közötti

küzdelembe. Aggasztó mértékben eluralkodott a hitetlenség, de nemcsak a világban, hanem az egyházban is. Sokan olyan tanítást is megtagadnak, amely a keresztény hit oszlopa. Az állítólagos kereszténység nagy hányada részben vagy teljesen elveti azt, amit az ihletett írók a teremtés nagy tényéről, az ember teremtéséről, az engesztelésről és Isten törvényének örökérvényűségéről mondanak. Emberek ezrei, akik a bölcsességükkel és függetlenségükkel kérkednek, a gyengeség tanújelének tartják a Bibliába vetett feltétlen hitet; a Szentírás bírálását és legfontosabb igazságának elspiritualizálását és elsőkélyesítését pedig a nagy tehetség és műveltség bizonyítékának vélik. Sok lelkész arra tanítja a híveit, sok tanár és tanító pedig a tanítványait, hogy Isten törvénye megváltozott, illetve már nem érvényes, és akik most is érvényesnek és szóról szóra követendőnek tartják a kívánalmait, azok csak gúnyt és megvetést érdemelnek.

Ideológiai bálványimádás

AZ emberek az igazság megtagadásával az igazság szerzőjét tagadják meg. Isten törvényének sárba tiprásával a Törvényadó tekintélyét cáfolják. A hamis tanításból és elméletből éppoly könnyű bálványt csinálni, mint fából vagy kőből. Sátán hamis színben tünteti fel Isten tulajdonságait, és az általa festett képből az ember téves fogalmat alkot Isten jelleméről. Jahve helyett sokan egy filozofikus bálványt ültetnek a trónra, míg Krisztust, az Ige és a teremtés munkája nyomán megmutatkozó élő Istent csak kevesen imádják. Ezek istenítik a természetet, a természet Istenét pedig megtagadják. A bálványimádás ma éppúgy létezik a keresztény világban, mint az Illés korabeli, ősi Izráelben, csak

más formában. Bölcsnek tartott sok ember istene a filozófusoké, költőké, politikusoké, újságíróké, az elegáns, divatos körök istene, számos főiskola és egyetem istene, sőt egyes teológiai intézmények istene, amely nem sokkal különb, mint Baál, Fönícia Nap-istene. Nagyon gyorsan tért hódított az új korszak tanítása, amely szerint Isten törvénye nem érvényes a ma emberére. A keresztény világ tévedése közül egyik sem támadja vakmerőbben a Menny tekintélyét, egy sem ésszerűtlenebb és károsabb a következményében. Tegyük fel, miszerint neves lelkészek nyilvánosan azt tanítják, hogy a törvény korlátozza az emberek szabadságát, és ezért nem kell engedelmeskedni annak. Meddig tűrnének meg egy ilyen embert a szószéken? És vajon súlyosabb vétség-e áthágni az állami és nemzeti törvényt, mint sárba taposni a mennyei elveket, amelyek minden kormány alapját képezik?

A bűn nem bűn többé

AHOL Isten szabályait elutasítják, ott a bűn nem tűnik rossznak, s a szentség nem kívánatos. Akik nem hajlandók meghódolni Isten kormányzata előtt, azok teljesen alkalmatlanok önmaguk irányítására. Bomlasztó tanításukkal elültetik az engedetlenség szellemiségét a gyerekek és az ifjúság szívébe, akik természetsszerűleg nehezen tűrik az irányítást. A következmény: törvényellenes, feslett társadalom. A tömegek, miközben azok hiszékenységén gúnyolódtak, akik engedelmeskedtek Isten

kívánalmainak, mohón kapnak Sátán átitását. A vágnak adják át a gyeplőt, és olyan bűnös életet élnek, amellyel a pogányok kihívták Isten büntető ítéletét.

A társadalom felbomlik

AZ a tanítás, amely szerint nem kell Isten kívánalmainak engedelmeskedni, gyengíti az erkölcsi kötelezettség súlyát, és kinyitja a gonoszság zsilipét a világra. A jogtalanság, kicsapongás és romlottság elsőpró áradataként zúdul reánk. Sátán a családban is rombol. Zászlaja ott leng az állítólagos keresztények otthonában is.

A családtagok irigykednek, gyanúsítgatnak, képmutatós-kodnak, egymástól elhidegülnek, versengenek, viszálykodnak, elárulják az igazságot, kielégítik bűnös vágyukat. A vallási elvek és a tanítás egész rendszere, amelynek a társadalmi élet alapját és vázát kellene képeznie, düledező, omladozó romhalmaznak tűnik. Sokszor a legaljasabb bűnözők, amikor a vétségükért börtönbe kerülnek, olyan kiváltságban, figyelmességben részesülnek, mintha irigylésre méltó, kitüntetett teljesítményt értek volna el. A sajtó a jellemüknek és bűncselekményüknek nagy reklámot csinál. Köz hírré teszi vétküik felháborító részleteit, és ezzel másokat is elindít a csalás, lopás és gyilkosság útján. Sátán pedig ujjong az ördögi mesterkedése sikerének. A bűn csodálata, a fékezhetetlen gyilkolás, a minden rendű és rangú mértéktelenség és romlottság iszonyú fokozódása láttán tegye fel mindenki a kérdést, aki Istent ismeri. „Mit lehet tenni a gonoszság áradatának feltartóztatására?”

A Biblia elveszti jelentőségét

AZ a romlottság és lelki sötétség, amely Róma

hatalmának tetőzésekor uralkodott, abból következett, hogy betiltotta a Szentírást. De mi lehet az elharapódzott hitetlenségnek, Isten törvénye elvetésének és az ebből következő romlottságnak az oka a vallásszabadság korában, amikor az evangélium teljes fényben ragyog? Most, hogy Sátán már nem tarthatja a Szentírás elrejtésével az uralma alatt a világot, más eszközökhöz nyúl, hogy a célját elérje. A Bibliába vetett hit romba döntése éppúgy Sátán célját szolgálja, mint a Biblia megsemmisítése. Ha Sátán el tudja hitetni az emberrel, hogy Isten törvényét nem kötelező megtartani, éppúgy ráveszi a törvényszegésre, mintha az ember egyáltalán nem ismerné Isten előírásait. Most is, mint az előző korszakokban, Sátán felhasználja az egyházat a szándéka keresztülvitelére. Korszakunk vallásos szervezetei hallani sem akarnak a világos, de népszerűtlen bibliai igazságról, és a megdöntésére kigondolt magyarázatukkal és nézettükkel elhintik a szkepticizmus magvait. Ragaszkodva ahhoz a pápai tévedéshez, hogy az ember a természeténél fogva halhatatlan, és a halál állapotában is megőrzi az öntudatát, lerombolták a spiritizmus csalása ellen emelt egyetlen védőbástyát. Az örök gyötrelme tana sok emberben kételyt támaszt a Bibliával szemben. A negyedik parancsolat kívánalmainak hallatán, amely a szombat megszentelését parancsolja meg, sok népszerű tanító kijelenti, hogy Isten törvényének ma már nincs kötelező érvénye. Csak így tudnak kibújni egy olyan kötelesség alól, amelyet nem akarnak teljesíteni. Elvetik a törvényt, a szombattal együtt. Amikor a szombat reformja egyre jobban terjed, az egész világ meg fogja tagadni Isten törvényét, hogy elhárítsa a negyedik parancsolat követelményét. o

Aki nem tanul a múltból, hajlamos a régi hibák elkövetésére

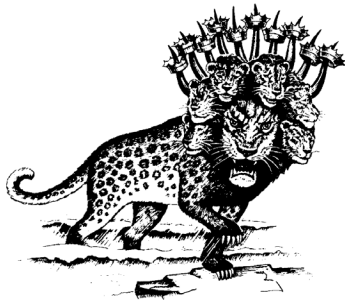
A sötét középkor visszatér

SÁTÁN az Isten népe elleni utolsó küzdelmében ugyanazt a taktikát fogja bevetni, amelyet az első küzdelmében, a Mennyben bevetett. Azt hangoztatja, hogy Isten kormányát támogatja, azonban titokban a megdöntésén fáradozik. Ebbeli fáradozásában a hűséges angyalok jellemét igyekszik hamis színben feltüntetni. A római egyház történetét s magatartását a megtévesztés hasonló taktikája jellemezte. Isten földi képviselőjének adva ki magát, megpróbált a hatalmas, teremtő Isten fölé emelkedni; jogot formálva Isten parancsolatainak megváltoztatására. Az uralma alatti időszakban az evangéliumhoz hűségeseket bűnösnek mondta ki, s megölte őket. A tettét igazolni akarta az emberek előtt, s hogy annak helyességét magának is bebizonyítsa, a gyalázkodás minden eszközét megragadta, s hangoztatta, hogy a hűségesek Sátánnal szövetkeztek. Így lesz ez most is. Sátán meg fogja próbálni az Isten törvényeihez hűséges hívőket megsemmisíteni. Követeli, hogy bűnösöknek nyilvánítsák őket, mert megsértik Istent, és a világot szerencsétlenségbe sodorják.

Kényszer kegyetlenkedések által

ISTEN nem nem kényszerít, Isem az akaratában, sem a lelkiismeretében. Ezzel szemben Sátán mindazokkal szemben a kegyetlenség eszközához nyúl,

aki nem hajlandó őt szolgálni. A lelkiismeretet megpróbálja kényszerrel vagy félelem által megtörni, s az embert engedelmisségre bírni. Célja elérésének érdekében egyházi és világi vezetőkkel szövetkezik, s rábírra őket az isteni törvénnyel szembenálló világi törvény érvényesítésére. Mindazokat, akik a bibliai szombatot megszentelik, a rend és törvény ellenségeinek tartják, akik a társadalom erkölcsi mércéjét lerombolják, anarchiát s romlást okoznak, amivel Isten ítéletét váltják ki. Rendíthetetlen lelkiismeretességüket önféjűségnek, makacsságnak állítják be, a tekintély megvetőinek, az állam ellenségeinek fogják tartani őket. Az Isten törvényének érvényességét tagadó pásztorok a szószékről fogják minden embertől követelni, hogy az Isten által kinevezett kormányoknak

mindenben engedelmeskedjenek. Az Isten parancsolatait megtartók a parlamentek és bíróságok előtt rossz színben lesznek beállítva, s el fogják ítélni őket. A szavaikat rosszindulatúan fogják idézni.

A fény sötétségre lessz felcserélve

APROTESTÁNS egyház nem hajlandó bibliai érveléssel Isten törvényét megvédeni azokkal szemben,

akik azt elutasítani igyekeznek. Ezért megpróbálja azokat elhallgattatni, akiknek hitét nem tudja hamis bibliai érveléssel megdönteni. Jóllehet, a magatartásukat nem ismerik be, s üldözni fogják azokat, akik a lelkiismeretüknél fogva nem hajlandók azon az úton járni, amelyet a többi keresztény választott; ezek elismerik a pápai szombat érvényességét.

A lelkiismereti szabadság megszüntetése

AZ állami és egyházi vezetők igyekezni fognak minden embert a vasárnap ünneplésére rábeszélteni, kényszeríteni, vagy lefizetni őket. Isten tekintélyének elvesztését szörnyűséges törvénykezéssel igyekeznek pótolni. Az állami rend fenntartásához szükséges törvencikkek iránti megbecsülést és Isten igazságának tekintélyét politikai korrupció fogja lerombolni. Magában a szabadságot védelmező Amerikában a kormány és a parlament engedni fog a nép nyomásának, és a vasárnap megünneplését elrendelő törvényt ki fogja adni. Ezzel akarja a nyilvánosság jóindulatát megnyerni magának. Az ezt követő konfliktusáradat beigazolja a próféta szavait. „Megharagudott azért a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadakozzon egyebekkel, az ő magyából valókkal, Isten parancsolatainak megőrzőivel, és akiknél a Jézus Krisztus bizonyágtétele van.” (Jel 12:17) A jelenések könyve 14. fejezetében megemlégett harmadik angyal egy másik embercsoportra tereli a figyelmet. Ezt elkülöníti

azoktól, akik megtartják Isten törvényét, és Jézus hitével rendelkeznek. Kifejezetten óvja őket a tévelygőktől. „Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és a bélyegét felveszi a homlokára vagy a kezére, az iszik Isten haragjának borából.” (Jel 14:9-10) Csak a szimbólum helyes magyarázatával lehet az üzenetet megérteni. **Ki a fenevad, mi a képének értelme, és mik a bélyegek?**

A sárkány

APRÓFÉCIAI képsor, amelyben ezek a szimbólumok találhatóak, A jelenések könyve 12. fejezetében kezdődik, mégpedig a sárkánnyal, aki el akarta pusztítani Krisztust a születésekor. Megtudjuk, hogy a sárkány nem más, mint Sátán (Jel 12:9), ő indította Heródest, hogy irtsa ki a Megváltót. A keresztény korszak első századai során a Krisztus és népe ellen indított harcban Sátán fő ügyvivője a római birodalom volt. E birodalomban a pogány vallási irányzatok uralkodtak. Így, amíg a sárkány elsősorban Sátánt személyesíti meg, másodlagos értelemben a pogány Róma szimbóluma.

A párduchoz hasonló állat

AJELENÉSEK KÖNYVE 13. fejezetében (az első 10 versben) egy másik fenevadról van szó. Ez a fenevad a „párduchoz” hasonló, és a sárkány „neki adta az erejét... és a királyi trónt, és nagy hatalmat”. Ez a szimbólum, ahogy ezt a legtöbb protestáns is hiszi, a pápaságot jelképezi, amely az ősi római birodalom egykori erejét, helyét és tekintélyét örökölte. János a leopárdszerű fenevadról azt mondja: „Adatott neki nagy

Aki a bibliai szombatot megszenteli, azt az igazság és rend ellenségének tekintik.

A lelkiismereti szabadságot, amiért oly sokszor ontottak vért, nem sokáig veszik figyelembe.

A szimbólumok magyarázata

Honnan származik Sátán, a gonoszság okozója?

A bűn eredete

Sok embert a bűn eredete és oka nagyon elbizonytalanít. Látják a gonoszság munkáját és rettenetes következményét, a szenvedést, a pusztulást; és azt kérdezik, miként lehetséges mindez annak a Lénynek az uralma alatt, akinek a bölcsessége, hatalma és szeretete végtelen. A bűn eredetere lehetetlen olyan magyarázatot adni, ami megindokolná a létezését. De eleget tudhatunk mind a bűn eredetéről, mind végleges megszüntetéséről ahhoz, hogy világosan lássuk, Isten igazságosan és jóakarattal kezeli a bűnt. A bűn „betolakodó”, amelynek jelentését nem lehet megindokolni. Ha mentséget lehetne találni rá, vagy okot a létezésére, akkor megszűnne bűn lenni. A bűnre egyetlen meghatározás van, amelyet Isten Igéje ad. „A bűn pedig a törvénytelenység.”

A gőg ellenszere isten szeretete

Mivel Isten kormányzatának alapja a szeretet törvénye, minden teremtett lény boldogsága azon múlik, hogy tökéletes összhangban van-e a törvény egyszerű elvével, az igazságossággal. Isten szeretetből fakadó szolgálatot kíván minden teremtményétől, olyan hódolatot, amely Isten jellemének megértéséből fakad. A Teremtő nem talál örömet a kikényszerített engedelmségben. Mindenkinnek szabad akaratot ad, hogy önként szolgálhasson neki. De volt valaki, aki visszaélt ezzel a szabadsággal. A bűn őáltala jött létre. Isten őt Krisztus után a legnagyobbá tette, és ő a Menny lakói közül a leghatalmasabb és legdicsőségesebb volt. Bukása előtt Lucifer volt az első oltalmazó

kérub. Szent volt, és makulátlan (Ezék 28:12-15).

Lucifer örökké élvezhette volna Isten megbecsülését, az angyalsereg szeretetét és tiszteletét; használhatta volna nemes képességeit, mások áldására és Alkotója dicsőségére. De – mondja a próféta – „a szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcsességedet a fényességében” (Ezék 28:17).

Luciferben lassan-lassan kialakult az önfelmagasztalás vágya. „Olyanná tetted a szívedet, amilyen Isten szíve.” „Ezt mondtad... »Isten csillagai fölül helyezem az üllőszékemet, és a gyülekezet hegyén lakom... A magas felhők fölül hálok, és hasonló leszek a Magassághoz.«” (Ésa 14:13-14) Ahelyett, hogy igyekezett volna a teremtmények Isten iránti szeretetét és hűségét a legmagasabb szintre növelni, Lucifer megpróbálta a szolgálatukat és hódolatukat a maga számára megnyerni. Arra a dicsőségre vágyott, amelyet a végtelen Atya egyedül a Fiának adott, és olyan hatalomra pályázott, amelynek gyakorlása egyedül Krisztus kiváltsága volt. Azonban a Menny elismert királya Isten Fia volt, akinek hatalma és tekintélye felért az Atyáéval. Isten mindig Krisztussal tanácskozott, Lucifer előtt pedig nem tárult fel Isten minden szándéka. „Miért legyen Krisztus az első? – kérdezte ez a hatalmas angyal. – Miért megbecsültebb Ő, mint Lucifer?”

Titokzatosságba burkolózva

Sátánt olyan nagy tisztelet övezte, és minden tettét olyan titokzatosság vette körül, hogy nehéz volt az angyalok előtt leleplezni munkájának igazi jellegét. A bűn, amíg teljesen ki nem bontakozott, nem tűnt olyan gonosznak, mint amilyen valójában volt. Mindeddig nem

dolgoknak és káromlásnak szóló szája... Megnyitotta azért Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az Ő nevét s az Ő sátorát, és azokat, akik a

Mennyben laknak. Az is adatott néki, hogy a szentek ellen hadakozzon, és legyőzze őket. És adatott néki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen.”

létezett Isten világegyetemében, és a szent lényeknek fogalmuk sem volt a jellegéről és veszedelmes voltáról. Nem tudták, milyen borzasztó következménnyel jár Isten törvényének semmibe vétele. Isten igazságosan kezelte a bűnt, Sátán viszont azt a módszert alkalmazta, ami Istentől távol állt; a hízogást és a csalást. Meg akarta hazudtolni Isten szavait, és az angyalok előtt hamis színben tüntette fel kormányzási módszerét. Sátán a vizsályért, amit ő okozott a Mennyben, Isten törvényét és kormányzását okolta. Minden bajt az isteni uralkodás következményének tulajdonított. Azt állította, hogy ő meg akarja javítani Jahve törvényét. Ezért nyilvánvalóvá kellett válni, hogy mi rejtőzik az állítása mögött, és mi lesz akkor, ha a javasolt változtatást végrehajtják Isten törvényében. A saját művének kell kárhozotnia őt. Sátán kezdettől fogva azt állította, hogy nem lázad.

Ezért az egész világegyetemnek álarc nélkül kell meglátnia a csalót.

Ugyanaz a szellemiség

Ugyanaz a szellemiség, amely lázítást szított a Mennyben, a Földön még mindig lázadásra készítet. Sátán ugyanazt a módszert alkalmazza az emberek között, amit egykor az angyaloknál. Sátán, aki a Mennyben Isten jellemét hamis színben tüntette fel, és Alkotóját szigorúnak s kegyetlennek bélyegezte, az embert ugyanezzel az eszközzel vette rá a bűnre. E siker után kijelentette, hogy Isten igazságtalan korlátozása okozta az ember bukását, miként az ő lázadását is. Isten bizonyosságot tett a szeretetéről, azzal, hogy egyszülött Fiát halálra adta az elbukott emberért. Az engesztelésben megmutatkozik Isten jelleme. A kereszt súlyos érvelése az egész világegyetem előtt bebizonyítja,

hogy a bűn útjáért, amelyet Lucifer választott, semmiképp sem lehet Isten kormányzatát vádolni.

Több mint megváltás

Krisztus azonban nemcsak azért vállalta a szenvedést és a halált, hogy az embert megváltsa, hanem azért jött, hogy a törvényt nagygyá és dicsőségessé tegye. Nemcsak azért jött, hogy a Föld lakói úgy tekintsék a törvényt, ahogyan kell, hanem azért is, hogy az egész világegyetemnek megmutassa, Isten törvénye változhatatlan. Ha a törvényt el lehetett volna törölni, akkor Isten Fiának nem kellett volna az élete feláldozásával engesztelést szereznie annak áthágásáért. Krisztus halála bizonyítja a törvény változhatatlanságát. A végső ítéletkor bebizonyosodik, hogy a bűnre semmiféle indok nincs. A Golgota keresztje nemcsak a törvény változhatatlanságát hirdeti a világegyetemnek, hanem azt is, hogy a bűn zsoldja a halál. A haldokló Megváltó „Elvégeztetett” kiáltásával megkondult Sátán felett a lélekharang. Az oly régóta folyó nagy küzdelem eldőlt, és most már biztos volt, hogy a bűn végleg megsemmisült. Az egész világegyetem látni fogja a bűn jellegét és következményét. o

(5-7 vers) Ez a prófécia, amely majdnem azonos a Dániel könyve 7. fejezetében foglalt kis szarv jellemzésével, tagadhatatlanul a pápaságra vonatkozik. „Adatott

néki hatalom, hogy cselekedjen 42 hónapig.” (5. vers) A próféta ezt is mondja: „Láttam, hogy egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesített...”

„Az állam és egyház szétválasztásának fala csupán egy szókép, amely a rossz történelemre alapozódik, egy szókép, amely a bíróságok munkáját akadályozza.

Nyilvánosan és kifejezetten meg kell szüntetni.” (Chef Justice William Rehnquist, *Time*, 1991. december 9.)

„A legmagasabb bíróság nemrégén úgy döntött, hogy a bíróság hajlandó a kormánnyal abban az esetben is együttműködni, ha az általánosan biztosított vallási jog gyakorlása a kormány sürgős döntésének szükségességével összeütközésbe kerülne.” (*Los Angeles Times*, 1990. április 18.)

(3. vers) Majd így szól: „Ha valaki fogságra visz mást, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletni.” (10. vers) A negyvenkét hónap ugyanaz, mint Dániel hetedik fejezetében „az ideig, időkig és fél időkig”, azaz három és fél év vagy 1260 nap, az az időszak, amely alatt a pápai hatalom elnyomta Isten népét. (Hasonlítsd össze a Dániel könyve 7. fejezetének 25. versét; a 12. fejezet 7. versét; *A jelenések könyve* 11. fejezetének 2-3. versét; a 12. fejezet 6. és 14. versét a 13. fejezet 5. versével!) Ez az időszak, ahogy az első fejezetek ismertetik, az i. sz. 538-ban, a pápaság főhatalomra jutásával kezdődött, és 1798-ban zárult. Ekkor a pápát a francia sereg fogságba ejtette. A pápaság megkapta a halálos sebet. Beteljesedett a jövendölés. „Ha valaki fogságra visz mást, ő is fogságba kerül.” (Jel 13:10)

Amerika a prófeciákban

ENNÉL a pontnál egy másik szimbólum is feltűnik. A próféta így szól. „Azután láttam egy másik fenevadat feljönni a földből, akinek két szarva volt,

a Bárányéhoz hasonló.” (Jel 13:11) E fenevadnak mind a külseje, mind pedig feltűnésének módja mutatja, hogy az általa jelképezett nemzet nem hasonlít az előbbi szimbólumok mögött húzódó nemzetekhez. A világot uraló nagy birodalmak Dániel próféta előtt vadállatokként jelentek meg. Ezek az állatok akkor tűntek fel, amikor „az ég négy szele háborút támaszt a nagy tengeren” (Dán 7:2) *A jelenések könyve* 17. fejezetében magyarázatot találunk arra, hogy mit jelent a víz. „A víz, amit te láttál... nép az, és sokaság és nemzet és nyelv.” (Jel 17:15) Az ég négy szele pedig a harcot szimbolizálja, a forradalom iszonyú jeleneit, valamint a hódítást jelképezi, amely a népek tengerét felkorbácsolta.

A Földből jött ki

AZT a fenevadat, amelynek a bárányéhoz hasonló

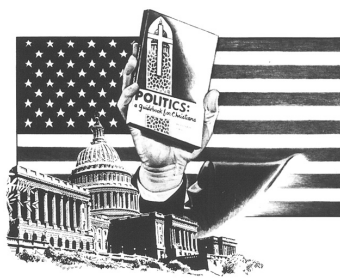

szarvai voltak, János „a földből” látta feljönni. Az így jelképezett nemzet más hatalom megdöntése nélkül jut uralomra.

Lakatlan területen keletkezik, és fokozatosan, békésen nő naggyá. Nem támadhatott tehát az óvilág zsúfolt és viszálykodó nemzetei között. „Népek... és nemzetek és nyelvek” viharzó tengerén...” Tehát a nyugati kontinensen kell

„Legfőbb ideje, hogy hirdessük Krisztus visszajövetelét, tekintet nélkül a hitvallásra vagy a hagyományok különbségére, és engedjük a közös ügy kibontakozását a közösségünkben.”

(Chuck Colson, *Evangelical Catholics*, 1990)

keresnünk. Az Újvilágban melyik nemzet emelkedett 1798-ban az erősség és nagyság ígéretével hatalomra, amely magára vonta a világ figyelmét? A szimbólumok alkalmazhatóságához nem fér kétség. Egyetlen nemzet, és csakis egy elégíti ki e prófécia meghatározását, az Amerikai Egyesült Államok. E nemzet emelkedésének és fejlődésének ecsetelésekor a szónok és történész ugyanazt a gondolatot fejezi ki, mint a Biblia írója. Egy neves amerikai író „az ürességből előjövő rejtélynek” nevezi az Egyesült Államok kialakulását, és ezt mondja. „Mint néma mag nőttünk birodalommá.” (G. A. Townsend, *The New World Compared With the Old*, 462. oldal) 1850-ben egy európai újság csodálatos birodalomnak nevezte az Egyesült Államokat, amely „felbukkant”, és a föld csendjében naponként hatalmasabb és büszkébb lett. „A bárányéhoz hasonló szarvak” találóan ábrázolják az Egyesült Államok lényegét, ahogyan az államformája ezt kifejezi; a republikánus szemlélet és a protestantizmus lett a nemzet létének alapja. Ez a hatalmának és sikerének az alapja. Az első partra szállók mindenek fölött boldogok voltak, hogy egy olyan országba jöhettek, amely a pápai hatalom uralmától és követelésétől szabad volt. Sokan voltak köztük olyanok, akik azzal az elhatározással jöttek, hogy széles alapon álló, civil és vallási szabadságon nyugvó államot alapítsanak.

Úgy beszél, mint a sárkány

DE a bárányszerű fenevad „Úgy szólt, mint a sárkány; és az előbbi fenevad minden hatalmasságát cselekszi öelötte; és azt is cselekszi, hogy a Föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult... azt mondva a Föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevad képét; aki fegyver által megebesült, de megelevenedett.” (Jel 13:11-14) A bárányszarv és a sárkányhang, mint szimbólum, a vele ábrázolt nemzet állítása és gyakorlata közötti kirívó ellentmondásra mutat rá. A nemzet „szólása” nem más, mint a törvényhozói és bírósági szerveinek ténykedése. Ez a nemzet az intézkedéseivel meghazudtolja azt a liberális és békés elvet, amelyet politikájának alapzataként fektettek le. Az a jövendölés, hogy úgy szól, mint a sárkány, és az előbbi fenevadnak minden hatalmát gyakorolja, világosan rámutat a türelmetlenség és üldözés kifejlődésére, amelyet korábban a pogány Róma, később pedig a pápaság gyakorolt. Az a kifejezés pedig, amely szerint a kétszarvú fenevad „azt cselekszi, hogy a Föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, azt mutatja, hogy ez a nemzet felhasználja a tekintélyét olyan szertartás gyakorlásának elrendelésére, amellyel a pápának hódol. Ez az intézkedés szöges ellentétben áll ennek az állammal az elvével, a szabadság szellemével, A függetlenségi nyilatkozat félreérthetetlen és

„Mi, a Római Katolikus Egyház rendje, elvárjuk az egyház minden hűséges gyermekétől, hogy az állam elnökét teljes erejével támogassa, valamint gondoskadjon arról, hogy a legfelsőbb amerikai bíróság az elnök utasításainak eleget tegyen. Ha szükségesnek látszik, készek vagyunk a jelenlegi alkotmányt megváltoztatni, kijavítani vagy eltörölni, hogy az elnök a saját munkáját, de még inkább a humanista programot és az emberi jogot, annak minden vonatkozásában, a szent pápa és a szent anyaszentegyház szempontjai szerint véghez vihesse. Az általunk nagyra becsült elnököt megválasztottuk; a törvényünket kidolgoztuk, és végrehajtjuk a szentszék, a pápa és a pápai szék kánoni jogának akarata szerint. Az egész társadalom szerkezetét ennek megfelelően át kell szervezni. Az oktatási törvénynek arra kell törekednie, hogy szép országunkból kiirtsuk és elűzzük az ateizmust, a totalitás vörös veszélyét, a protestantizmust, a kommunizmust, a szocializmust és minden, ehhez hasonló irányzatot.” (*La Aurora Magazine*, Italian Baptist Publishing Assoc. Philadelphia, PA.)

világos kijelentésével. A nemzet alapítói bölcsen vigyáztak arra, hogy az egyház ne vegye igénybe a világi hatalmat, mert ennek elkerülhetetlen következménye a türelmetlenség és az üldözés. Az alkotmány gondoskodott arról, hogy „a kongresszus ne hozzon olyan törvényt, amely valamely vallás alapítását érinti, vagy annak szabad gyakorlását tiltja”. Az alkotmány tiltja, hogy a vallás egyszer is valamilyen közhivatalra való alkalmasság próbaköve

legyen. Az államhatalom csak a nemzet szabadságát védő intézkedések durva megsértésével kényszerítheti bármilyen vallási szertartás gyakorlását. De ez az eljárás sem következetlenebb, mint maga a szimbólum, a tiszta, szelíd és ártatlan bárány szarvát viselő fenevad úgy beszél, mint a sárkány.

A fenevad képe

AZT mondva a Föld Alakosainak, hogy csinálják meg a fenevad képét.” Ez a kifejezés világosan bemutat egy kormányformát, amelyben a törvényhozói hatalom a nép kezében van; egyben ékesen bizonyítja, hogy ebben a próféciában az Egyesült Államokról van szó. De mi „a fenevad képe”? És hogyan fogják megformálni? A fenevad képe az lesz, amelyet a kétszarvú fenevad „csinál meg.” Ahhoz, hogy megtudjuk, milyen is ez a kép, és miként fogják megformálni, tanulmányoznunk kell magának a fenevadnak és a pápaságnak az ismertetőjeleit.

Az állam és egyház szövetsége

AMIKOR az ősegyház Amegromlott, mert feladta az evangéliumi egyszerűségét, és pogány rítusokat és szokásokat fogadott el, elvesztette Isten Lelkének erejét. Mivel azonban az emberek lelkiismeretét irányítani akarta, a világi hatalom támogatását vette igénybe. Így jött létre a pápaság, egy olyan egyház, amely az államhatalmat irányította, és felhasználta a saját céljainak előmozdítására, főképpen az „eretnység” megbüntetésére. Hogy az Egyesült Államok megformálhassa a fenevad képét, ahhoz a vallási hatalomnak úgy kell a polgári hatalmat irányítania, hogy az egyház az államhatalmat is a saját céljai szolgálatába állítsa. A hitehagyás következménye

az lett, hogy az egyház az államhatalom segítségét igényelte. Ez készítette elő a pápaság, a fenevad kialakulásának útját. Éppen így fogja az egyházban végbemenő szakadás napjainkban a fenevad képe felállításának útját előkészíteni.

A történelem megismétlődik

1994 március 29.-én az „Associated Press” egy cikket hozott nyilvánosságra, amelyet az állam más nagy lapjai is hamarosan átvettek. A „The Oregonian” nevű újság a közlés jelentőségét a következő cím alatt foglalta össze: „A katolikus és evangélikus egyház vezetői összefogtak és szövetséget kötöttek a közös értékek megőrzése céljából.” A „Thimes-News” cikke a következő címet kapta: „Két csoport keresi az egyesítő szövetséget.” A közlemény közös témája a katolicizmus és a protestantizmus megegyezése és kézfogása a közös hitelvek felett. Néhány kivonat a cikkekből: „Egy nyilatkozatban, amelynek történelmi jelentőséget tulajdonítanak, kedden az evangélisták Pat Robertsonnal és Charles Colsonnal az élen a római katolikus egyház konzervatív vezetőivel magasra tartották a közös hitelvek szövetségét, amely – szerintük – az ország legnagyobb és legaktívabb egyházait egymással összeköti. Az utolsó évtizedben a protestáns és katolikus egyházban szokássá vált az együttműködés a terheségmegszakítás, a pornográfia, az iskolai vallásoktatás és imádkozás problémáiban. Az evangélikus egyház vezetői gyakran azzal akarják megnyugtatni konzervatív tagjaikat, hogy a szövetség csak praktikus célok elérésére szolgál. Ebben a magyarázatban az új az, hogy igyekeznek a teológia éles kardját félretenni, amely az elmúlt évszázadokban élesre lett fenne. A másik újdonság a közös hitelvek elismerése.” „Ez a magyarázat azonban nem hagyja figyelmen kívül a két csoport között meglévő teológiai különbséget...” Katolikusok és evangélikusok azonban az Egyesült Államokban, Kelet-Európában és Dél-Amerikában azt mondják: Ha az ember megpróbál a másik egyházból a maga egyháza számára tagokat toborozni, nem lehet teológiailag jogosnak tartani, de nem lehet egy eszköz értelmes bevetésének sem tekinteni. A két egyház közös vélemény és megegyezés kialakításában nagy szerepet játszik a karizmatikus mozgalom keretében megtartott közös istentiszteletek tapasztalatai, valamint a politikai vonatkozású ügyekben való együttműködés, mint pl. A terheségmegszakítás kérdésében.” „Az evangélikusok nem tekinthetik többé a katolikusokat emberevőknek és antikrisztusnak,” – mondta Mark Noll a Wheaton College történésze. „John White, a Genava College elnöke, aki korábban a National Association of Evangelicals elnöke volt, a következőket mondta: Ez a nyilatkozat Amerika vallási életében a „győzelem pillanatának” tűnik. Hiszem, hogy ez egy győzelmi pillanat. Számomra ismeretlen a történelemben egy olyan időszak, amikor ez a két közösség összeállt volna és a hitkérdésekről közös nyelven szólt volna.” o

Az USA megváltoztatta a törvényt, átvette a pápai szombatot, és úgy szól, mint a sárkány

kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői, akiknél megvan a kegyesség látszata, de megtagadják annak erejét.” (2Tim 3:1-5) „A Lélek pedig nyilvánosan mondja, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lényekre és gonosz lények tanítására figyelnek.” (1Tim 4:1) Amikor a gonoszság erre a foka jut, ugyanolyan következménye lesz, mint amilyen az első századokban volt.

Amerika felállítja a képet

AMIKOR az Egyesült Államok legjelentősebb egyházai a közösen vallott tantételekben egysége jutva, arra befolyásolják az államot, hogy tegye kötelezővé a rendelkezésüket, és tartsa fenn a létesítményeiket, akkor már a protestáns Amerika megformálta a római hierarchia hasonmását, aminek elkerülhetetlen következménye lesz, hogy a polgári hatóság büntetést ró azokra, akik eltérő véleményen vannak. o

időket és törvényt.” /Dániel 7:25/ Pál pedig ugyanezt a hatalmat a “bűn emberének” nevezi, aki Isten fölé emeli magát. Egyik prófécia kiegészíti a másikat. A pápaság csak Isten törvényének megváltoztatásával tudta Isten fölé emelni magát. Mind azok, akik az így megváltoztatott törvénynek tudatosan engedelmeskednek, mindenek fölött tisztelik azt a hatalmat, amely a törvényt megváltoztatta. Aki a pápai törvénynek engedelmeskedik, az a pápa iránti hűség jelét veszi magára az Isten iránti hűségjel helyett. Egy szándékos változtatás lett bemutatva: “És ő a törvények és ünnepnapok megváltoztatására fog merészkedni.” Így teljesedett be a prófécia a negyedik parancsolat megváltoztatásával kapcsolatban. Az egyház a saját tekintélyénél fogva jogot tartott erre a lépésre, amivel a pápaság magát nyíltan Isten fölé helyezte.

A szombat szentsége

ISTEN imádóinak különleges ismertetőjele, hogy tiszteletben tartják a negyedik parancsolatot, mivel ez a parancsolat Isten teremtői hatalmának jele. E parancsolat tanúsítja, hogy Istennek joga van az embertől tiszteletet és hódolatot elvárni. A fenevad imádóit arról lehet felismerni, hogy megtartják a régi római egyház által alapított ünnepeket. A pápa első ízben a vasárnap érdekében juttatta érvényre kihívó követeléseit. Először azért vette igénybe az állam hatalmát, hogy kikényszerítse a vasárnapnak „az Úr napjaként” való meghatározását. A Biblia alapján a hetedik nap, nem pedig az első az Úr napja.

„A vasárnap a tekintélyünk jele. Az egyház a Biblia felett áll, amelyet a szombat-ünneplés áthelyezésének ténye igazol.” (The Catholic Record, London–Ontario, 1923. szeptember 1.)

„A vasárnapnak a protestánsok általi elismerése, a fennálló különbség ellenére, hódolatuk jele a katolikus egyházzal szemben.” (Monsignore Segur, Plain Talk About the Protestantism of Today, 213. oldal)

Krisztus mondta: „Az Emberfia a szombatnak is Ura.” (Márk 2:28) A negyedik parancsolat így hangzik: „A hetedik nap az Úr szombatja.” Ésaías próféta által az Úr „szent napom”-nak nevezi a szombatot. (Ésa 58:13) Az 1976 óta bevezetett új heti napszámlálás sokszor keltett zavart, ami szerint a hét a hétfővel kezdődik. Ezzel szemben a zsidók és moszlimok a régi heti beosztásnál maradtak. A római egyház elismeri, hogy a szombatot a pápa változtatta meg. Kijelentette, hogy a protestánsok a vasárnap megtartásával elismerik a római egyház hatalmát. A katolikus írók az egyházuk tekintélyének jeleként azt a rendelkezést idézik, amellyel az egyház „a szombatot vasárnapra változtatta”. „Ezt a rendelkezést a protestánsok is elfogadták, mert a vasárnap megtartásával elismerik, hogy az egyháznak van hatalma ünnepeket elrendelni, és büntetés terhe mellett érvényesíteni.” (Henry Tuberville, An Abridgment of the Christian Doctrine, 58. oldal) **Mi tehát a szombat megváltoztatása, ha nem a római egyház tekintélyének jele vagy bélyege, „a fenevad bélyege”?**

A Biblia elutasítása

ARÓMAI egyház nem mondott le főhatalmi igényéről. Amikor a világ és a protestáns egyházak elfogadják az általa elrendelt szombatot, és elvetik a bibliai szombatot, tulajdonképpen helyt adnak ennek a jogtalan követelésnek. Ha a protestánsok a hagyomány és az egyházatyák tekintélyével meg is indokolják ezt a változtatást, pontosan azt az elvet veszik semmibe, amely Rómától elkülöníti őket, azaz hogy „a Biblia,

A fenevad bélyege

AKÉTSZARVÚ fenevad „azt is megparancsolja, a kicsinyeknek és nagyoknak, gazdagoknak és szegényeknek, szabadoknak és szolgáknak, hogy az ő jobb kezükre vagy a homlokukra bélyegyet tegyenek; és hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak az, akin a fenevad bélyege van, vagy nevének száma” (Jel 13:16-17). A harmadik angyal így figyelmeztet. „Ha valaki imádja a fenevad képét, és a bélyegét felveszi a homlokára vagy a kezére, az is iszik Isten haragjának borából.” (Jel 14:9-10) Az itt említett „fenevad”, amelynek imádására kényszerít A jelenések könyve 13. fejezetében foglalt kétszarvú fenevad, nem más, mint az első, vagy párducuszerű fenevad, azaz a pápaság. „A fenevad képe” a hitehagyó protestantizmusnak azt a formáját ábrázolja, amely akkor alakul ki, amikor a protestáns egyházak a dogmájuk megtartásához a polgári hatalom segítségét igénylik. „A fenevad bélyegének” meghatározása még hátravan.

Igazi és hamis imádat

APRÓFÉTA óva a fenevad képeinek is külön jellemvonása, hogy megszegi Isten parancsolatait. Dániel azt mondja

a kis szarvról, azaz a pápaságról, „Véli, hogy megváltoztatja az időt és törvényt.” (Dán 7:25) Pál pedig ugyanezt a hatalmat „a bűn emberének” nevezi, aki Isten fölé emeli magát. Az egyik prófécia kiegészíti a másikat. A pápaság csak Isten törvényének megváltoztatásával tudta Isten fölé emelni magát. Mindazok, akik az így megváltoztatott törvénynek tudatosan engedelmeskednek, mindenek fölött tisztelik azt a hatalmat, amely a törvényt megváltoztatta. Aki a pápai törvénynek engedelmeskedik, az a pápa iránti hűség jelét veszi magára az Isten iránti hűségjel helyett. A szándékos változtatást így mutatták be. „És ő a törvény és ünnepnapok megváltoztatására fog merészkedni.” Így teljesedett be a prófécia a negyedik parancsolat megváltoztatásával kapcsolatban. Az egyház a saját tekintélyénél fogva, jogot formált erre a lépésre, amivel a pápaság nyíltan Isten fölé helyezte magát.

A fenevad jellegzetessége

AFENEVADNAK és a fenevad képeinek is külön jellemvonása, hogy Isten parancsolatait megszegi. Dániel azt mondja a kis szarvról, azaz a pápaságról: “Véli, hogy megváltoztatja az

és csakis a Biblia a protestánsok vallása”. A pápai egyházi vezetők látják, hogy a protestánsok becsapják magukat, és szándékosan bezárják a szemüket a tények előtt. Örülnek, amikor a vasárnap elrendelésére tett intézkedést tetszéssel fogadják, mert ebből látják, hogy a vasárnap végül az egész protestáns világot Róma zászlaja alá fogják vonni.

A fenevad imádása

VOLTAK azonban a letűnt nemzedékek idején olyan vasárnapünneplő keresztények, akik azt hitték, hogy a bibliai szombatot tartják; és ma is vannak minden egyházban igaz keresztények (beleértve a római katolikus egyházat is), akik őszintén hiszik, hogy a vasárnap Isten szombatja. Isten elfogadja a becsületességüket és szándékuk őszinteségét. De eljön az az idő, amikor a vasárnap megtartását törvény teszi kötelezővé, és a világ tisztán fogja látni, hogy melyik az igazi szombat. Ha valaki akkor szegi meg Isten törvényét, hogy olyan parancsnak engedelmességen, amely csak Róma tekintélyét viseli magán, ezzel Isten fölé helyezi a pápaságot. Rómának hódol, és annak a hatalomnak, amely érvényt akar szerezni a Róma által elrendelt ünnepnek. A fenevadat és annak a képét imádják. Amikor az ember elveti azt az ünnepet, amelyet Isten a maga hatalma jelének nevez, és helyette a Róma által választott hatalmi jelvényt tartja tiszteletben, ezáltal elfogadja a Róma iránti

„A pápaságnak és intézményeinek, a római katolikus egyháznak csaknem 2000 évre volt szüksége ahhoz, hogy elismert világvallássá fejlődjön... Ezt a fejlődést politikai céllal és struktúrával érte el? Igen, világpolitikai céllal és szerkezettel; II. János Pál pápa, mint Krisztus »jogos« helyettese, igényt tart az államszövetség legmagasabb bírói státusának betöltésére.” (Keys of This Blood, M. Martin, 374-375. oldal)

hódolat jelét, „a fenevad bélyegét”. Ez azonban csak akkor lesz aktuális, amikor a kérdés világosan feltárul az emberek előtt, és választaniuk kell Isten törvénye és az emberi rendelés között. Aki ekkor is a törvényszegés mellett dönt, az felveszi „a fenevad bélyegét”.

Komoly figyelmeztetés

ALEGFÉLELMETESEBB A fenyegetést, amely valaha is halandókhöz szólt, a harmadik angyal üzenete tartalmazza. Szörnyű büntett lehet az, ami Istent oly haragra indítja, amelybe nem vegyül kegyelem. Mindenki tisztán láthat e fontos dologban. Mielőtt Isten ítélkezne, óva inti e büntettől a világot, hogy mindenki megtudja, miért fog az ítélete lesújtani, és hogy mindenkinek legyen alkalma megmenekülni a büntetéstől.

Két csoport létrejött

AVÉGSŐ küzdelemben az egész keresztény világ két nagy csoportra oszlik; azokra, akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét, és azokra, akik a fenevadat és annak képét imádják, és annak bélyegét magukra veszik. Habár az egyház és az állam egyesíti az erejét, hogy „mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal” (Jel 13:16) kényszerrel elfogadtassa „a fenevad képét”, de Isten népe e bélyeget nem veszi magára. A pathmoszi próféta látta „azokat, akik diadalmaskodtak a fenevadon és az ő képén, és bélyegén és az ő nevének számán... állni az üvegtenger mellett, akiknek kezében Isten hárfája volt,” és éneklük Mózes és a Bárány énekét. (Jel 15:2-3)

A két legnagyobb tévedés.

Sátán átveszi az új világrend vezetését

egyház jeleként dicsőítik, könnyen megtéveszti ez a csodatevő hatalom; a protestánsok pedig szintén eldobták az igazságot. o

ASPIRITIZMUS köntösében Sátán az emberiség jötevőjeként mutatkozik be. Meggyógyítja a beteget, és „egy új és dicsó” vallást kínál, miközben pusztító munkát végez. Kísértésével tömegeket tesz tönkre. A mértéktelenség elveszi az ember józan eszét, aminek következménye érzéki büntett, versengés, vérontás. Sátán gyönyörködik a háborúban, mert a háborúval felkelti a lélek legádázabb indulatait. Áldozatait bűnnel és vérrel átítatva sodorja az örök pusztulásba. A nemzeteket szembeállítja egymással, mert a háborúval el tudja terelni a figyelmüket arról a munkáról, amely felkészíti az embert az

ítélet napjára, az Istennel való találkozásra. Sátán az elemeket is felhasználja, hogy a segítségükkel emberi lényeket gyűjtsön maga köré. Kikutatja a természet laboratóriumának titkait, latba vet mindent célja elérésére, sokan szintén a csalás áldozatai lesznek. Katolikusok, protestánsok és a világ fiai egyaránt elfogadják a kegyesség formáját a kegyesség nélkül, és ebben a szövetségben a világot megtérítő és régóta várt millennium nagyszerű mozgalmának kezdetét látják. A képességét is kihasználja, hogy amennyire Isten engedi, úrrá legyen az elemeken is. Amikor engedélyt kapott Jób meggyötrésére, ő, milyen gyorsan elsöpört nyáját és gulyát, szolgákat, házakat gyermekeket! Az egyik baj pillanatok alatt követte a másikat. Isten pajzsként védi a teremtményeit a pusztító

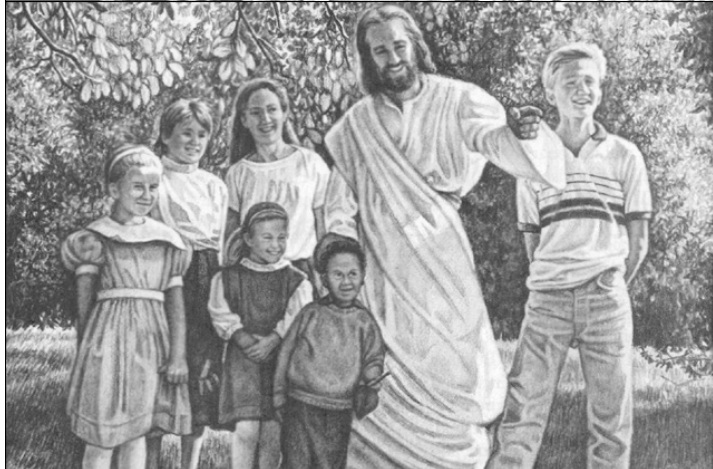
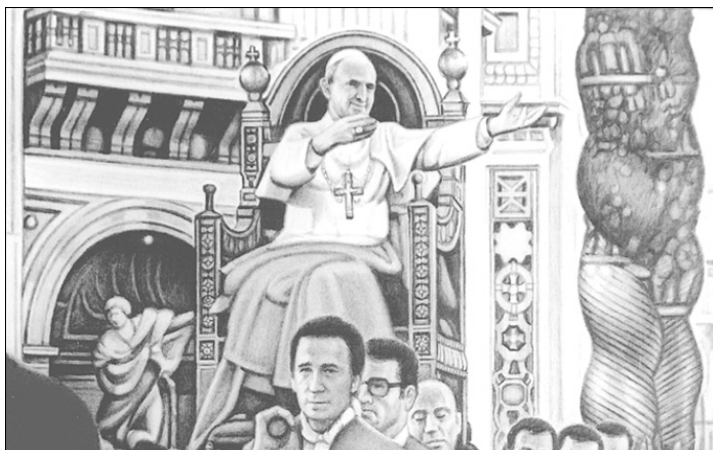
KÉT nagy tévedéssel – a lélek halhatatlanságával és a vasárnap szentségével – fogja Sátán az embereket a csalása foglyává tenni. Amíg az előbbi a spiritizmus alapját rakja le, az utóbbi Rómával hozza közös nevezőre az embereket. Az Egyesült Államok protestánsai elsőként fognak a szakadékon át kezét nyújtani a spiritizmusnak; és átnyúlnak a mélység felett is, hogy a római hatalommal szövetséget kössenek. E hármas kötelék hatására ez az ország követni fogja Rómát a lelkiismeret jogának sárba tiprásában. Anévleges keresztények és a hitetlenek között ma alig lehet különbséget tenni. Számos egyháztag szereti azt, amit a világ szeret, és könnyen felzárkózik a világ mellé. Sátán egyesíteni akarja őket, hogy mindnyájukat a spiritizmus soraiba sodorva, megerősítse az ügyét. A pápistákat, akik a csodás dolgokat az igaz

hatalmától. De a keresztény világ semmibe veszi Jahve törvényét; és az Úr meg fogja tenni azt, amit mondott, visszavonja az áldását a Földről, és leveszi védő kezét azokról, akik a törvénye ellen lázadnak, és másokat is erre tanítanak és kényszerítenek. Sátán tartja fogságban mindazokat, akiket Isten nem oltalmaz. Sátán egyeseket támogat, és sikerhez segít, hogy előmozdítsák a terve megvalósulását; másokra pedig bajt hoz, és elhítteti velük, hogy azt Isten okozta. Amíg Sátán kitűnő orvosnak tünteti fel magát, aki minden kórt meg tud gyógyítani, az általa okozott betegség és csapás nyomán népes városok kihalt romhalmazzá válnak.

Ki az igazi bajkeverő?

ANAGY csaló el fogja hitetni az emberekkel, hogy minden bajt Isten szolgálja okoznak.

„A katolikusok értelmezése szerint az ökumenikus mozgalom végső célja a hitbéli egység létrehozása, valamint az egység az Isten-tiszteletben, továbbá Róma püspökének, mint a lelki dolgok legmagasabb képviselőjének elismerése.” (Prater J. Cornell)

A Menny haragját kihívók a bajokkal azokat terhelik meg, akiknek az Isten parancsolatai iránti engedelmsége folyvást dorgálja a törvénszegőket. Azt állítják, hogy Istent sérti a vasárnapi nyugalomnap megszenteltelenítése; hogy ez a büntett csapást von maga után, amely addig tart, amíg a vasárnap megtartását szigorú törvények nem teszik kötelezővé; hogy akik a negyedik parancsolat hangoztatásával aláássák a vasárnap iránti tiszteletet, azok az emberiség bajkeverői, akik megfosztják a világot Isten kegyelmétől és a Földet a jólétől. Nagy lesz a felháborodás azok ellen, akik nem fogadják el a bizonyágtételüket.

Sátán Krisztusnak adja ki magát.

ACSALÁS nagy drámájának tetőfokán Sátán meg fogja személyesíteni Krisztust. Az

egyház régóta hirdeti, hogy reményei a Megváltó adventjével fognak beteljesedni. A nagy csaló ekkor azt a látszatot fogja kelteni, hogy Krisztus eljött. Sátán a Föld különböző részein káprázatos, csillogó, fenséges lényként jelenik meg az embereknek. Hasonlítani fog ahhoz a képhez, amit János A jelenések könyvében Isten Fiáról festett. (Jel 1:13-15) Emberi szem nem látott nagyobb dicsőséget annál, mint ami őt körülveszi. Ez a győzelmi kiáltás harsog bele a levegőbe: „Krisztus eljött! Krisztus eljött!” Az emberek leborulnak előtte, és imádják. Ő pedig felemeli a kezét, és áldást mond rájuk, miként Krisztus áldotta meg a tanítványait, amikor a Földön élt. A hamis Krisztus hangja lágy, szelíd és megnyerő. Nyájas, kedves hangon elmond néhányat a Megváltó ajkáról elhangzott drága mennyei szavakból. Betegeket gyógyít, majd a Krisztustól bitorolt

„És harmadik angyal is követi azokat, mondván nagy szóval: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és a bélyegét felveszi a homlokára vagy a kezére, az is iszik Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az Ő haragjának poharába; és kínoztatik tűzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a bárány előtt. És az ő kínlásuknak füstje felmegy örökkön örökké, és nem lesz nyugalomuk éjjel és nappal, akik imádják a fenevadat és annak képét, és ha valaki az ő nevének bélyegét felveszi.” (Jel 14:9-11)

szerepében azt állítja, hogy a szombatot áttette vasárnapra, és megparancsolja mindenkinek, hogy szentelje meg azt a napot, amelyet ő megáldott. Kijelenti, hogy azok, akik a szombat szentsége mellett makacsul kiállnak, az ő nevét káromolják, ha nem hajlandók meghallgatni az angyalait, akik által fényt hint, és igazságot tanít. Ez a súlyos csalás szinte leleplezhetetlen. Miként a Simon mágus által félrevezetett samaritánusok, a tömegek is, kis emberek és nagyok, hitelt adnak ennek a varázslatnak, és ezt mondják: „Ez Isten nagy ereje!” (Apcsel 8:10)

A család lelepleződik

ISTEN népét azonban nem lehet megtéveszteni. E tanítás ellentmond a Szentírásnak. A hamis Krisztus a fenevadra és a fenevad képének imádóira mond áldást, pontosan azokra, akikre a Biblia tanúsága szerint Isten ki fogja tölteni elegyítetlen haragját. Sátán nem hamisíthatja meg Krisztus adventjét. A Megváltó figyelmeztette népét a csalásra, és világosan megjövendölte, milyen lesz a második eljövetele. „Hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodát

tesznek, annyira, hogy elhítség, ha lehet, a választottakat is... azért ha azt mondják majd nektek, íme, a pusztában van, ne menjetek ki; vagy íme, a belső szobában, ne higgyétek. Mert amiképpen a villámlás napkeletről támad, és ellátszik egészen napnyugatig, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is.” (Máté 24:24-27, 31; Jel 1:7; 1Thess 4:16-17) Ezt az eljövételt nem lehet utánozni. Erről mindenki tudni fog. Az egész világ látni fogja.

Egyedül a Biblia

CSAK azok lesznek felvértezve az egész világot foglyul ejtő hatalmas csalással szemben, akik szorgalmasan tanulmányozták a Szentírást, és szeretik az igazságot. A Biblia bizonyágtétele nyomán felismerik az álcázott csalót. A próba senkit sem fog elkerülni. A kísértés rostája megmutatja, ki az igazi keresztény. Vajon Isten népe olyan szilárdan ragaszkodik-e az Igéhez, hogy az érzékei nem fogják megcsalni? Fog-e ragaszkodni a Bibliához, és csakis a Bibliához ebben a válságban? Sátán mindent megtesz, amire lehetősége van, hogy az a nap készületlenül találja őket. Az

ügyükből akadályt kovácsol a számukra; a földi kincsből csapdát állít nekik, nehéz, kimerítő terheket helyez rájuk, hogy az

A kivezető út

élet gondjával túlterhelt szívüket a megpróbáltatás napja tolvajként lepte meg. o

TEKINTSÜNK vissza a múltunkra, s vizsgáljuk meg a jelenünket, majd kérdezzük meg magunktól, vajon mit is kellene tennünk. A világ eseményeinek, összefüggésének közelebbi megismerése legyen az életünk legfontosabb ügye; vezessen személyes elhatározáshoz és Isten elfogadásához.

Kiadványunkban a tények bibliai és történelmi megvilágítása talán önben is felvetette a kérdést, mit kell tennie, hogy megmenekülhessen. (Apcsel 16:30) Hogyan találhatja meg a krízisből és a szenvedésből kivezető utat? A világot katasztrófába vezető erőt figyelembe véve, mit is tehet?

Újjá születés

AVÁLASZ olyan nagy jelentőségű, hogy arra csak Krisztus tudott helyes feleletet adni. Nikodémus is így gondolta, amikor egy

éjszaka felkereste Krisztust, hogy iránymutató, vigasztaló és életet adó tanácsot kérjen tőle. És nem is csalódott. Megváltónk mély részvétet tanúsítva adta meg az életet jelentő tanácsot. „Neked újjá kell születned.” (Ján 3:7) Ő már mindent megtett a megmenekülésünk érdekében, anélkül, hogy minket a szabad akaratumban korlátozott volna. „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Ján 3:16) Az, hogy Jézusban hiszünk, s teljes mértékben megbízunk benne, az újjászületésünket jelenti. Azt a változást, amikor az ember Krisztus követésére határozza el magát, a gondolat és érzelem forradalmának tekinthetjük, mert az élete egészen más irányba terelődött. Az emberek szívében Jézus helyet kapott a szavai által; akik Őt elfogadták, ők Isten gyermekei lettek.

Működő erő

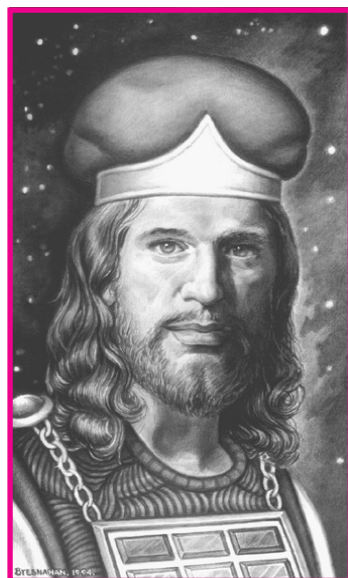
OMÉG SEM kényszerít senkit arra, hogy kapcsolatot alakítson ki vele. Szabadon választhatnak; Jézust vagy elfogadják, vagy elutasítják. Ha elfogadják Őt, akkor baráti kapcsolatot alakíthatnak ki vele. Attól a perctől kezdve, hogy a sorsukat Isten kezébe

helyezték, létük minden percét személyesen fogja irányítani.

Akik vezetni hagyják tőle magukat, azokat hazatérő gyermekeinek fogja tekinteni. „Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.” (Róma 8:14) Kapcsolatunkat a világi barátainkkal egy szemvillantással vagy érintéssel alakítjuk ki, azonban Jézussal a gondolatainkon keresztül kerülünk kapcsolatba. Bízson Isten szavában! „Mert szívvel hiszünk az igazságban, és szájjal teszünk vallást az üdvösségről.” (Róma 10:10) „Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által.” (Róma 10:17) A Jézusban való bizalmat Isten szavának tanulmányozása közben szerezhetjük meg. (Jel 14:12) Csak az tudja a számára fontos kijelentéseket magáévá tenni, aki az Írásokat olvassa. (1Tim 2:15) Akik magukba szívják Isten szavát, mint a csecsemő az anyatejet, lelkiileg erősödni fognak. (1Pét 2:2) Ne várjon addig, amíg az érzelme feltámad, az érzésétől függetlenül, egyszerűen fogja Isten a szavánál.

Tisztán!

ISTEN azt mondja: „Én imegtisztítalak téged.” „Új szívet adok neked.” (Ezék 36:25-27) Kérje Őt erre, és legyen hálás, hogy ezt meg is fogja kapni, mert az Úr megígérte. Ismerje be a vétkeit, és kérjen bűnbocsánatot. „Ha bevalljuk a vétkeinket, hű és igaz, hogy megbocsássa a vétkeinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1Ján 1:9) Hasonlítsa össze a Máté 7:7-et, 11-et a Fil 4:6-tal és 19-cel! A Biblia tele van ígérettel,

Kedves olvasó, mit akarsz tenni?

amely önre is vonatkozik. Egyszerűen bízson benne. Isten válaszol minden problémájára, és megmutatja a kivezető utat is. Olyan nem létezik, hogy Ő ne tudna segíteni. Ő csak akkor és ott tud beavatkozni, ahol ön ezt kifejezetten megengedi. A teremtményeivel egy mély, társas kapcsolatra vágyik, amely állandóan növekszik szépségében és összhangjában. Meg akar bennünket tanítani arra, hogy miként szabadulhatunk meg az önzésünktől, és hogyan szerethetünk igazán.

Jézussal együtt

JÉZUS már régóta várja, hogy jön az életét összekösse vele. Ragadja meg az Úr átszegezett kezét, s ne engedje el sohasem. „Akinek a szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel benned bízok. Bízhatok az Úrban örökké, mert az Úrban, Jehovában örök kőszálunk van.” (Ésa 26:3-4) o

MEGRENDELŐ SZELVÉNY

Igen, szeretnénk az alábbiakból INGYEN rendelni (postaköltség ellenében), elkötelezettség nélkül:

○ „A Nagy Küzdelem” ez a könyv a kereszténység történetét tekinti át napjainkig.

○ **Bibliai levelező tanfolyam** egyszerű lépésekben ismerteti meg a Biblia tanításait.

○ **DVD film** „Profécia és világtörténelem”.

Kérem, választásának megfelelően rendelje meg e-mailbe, vagy postai úton:

„Hid az idők felett”
H-9441 Agyagosszergény PF. 1.
E-mail: hidazidokfelett@freemail.hu
www.profecia-online.mlap.hu

www.earthfinalwarning.com
www.present-truth.org

www.bible-sabbath.com
www.worldincrisis.org

www.evolutionfacts.com
www.stepstolife.org

EGY ÚJ VILÁGREND KÖZELEDIK

A NAGYHATALMAK KÖZÜL HÁNYAN MARADNAK MEG?

BÉKE a földön Az emberiség béke után vágyakozik, hogy a családok élvezhessék az életet. Azonban milyen csalóknak bizonyul a világbékébe vetett remény! A Föld a múlt különböző időszakaiban, mint például a babiloni, médóperzsa, a görög és a római világalom alatt, bizonyos értelemben véve szociális és politikai nyugalmat élvezett. A római hatalom összeomlása után a birodalom tíz nemzetre esett szét, amelyet a történelem is igazol. Évszázadokon keresztül a különböző uralkodók megpróbálták a szétesett birodalmat újra egyesíteni, aminek eredménytelensége emberek millióinak életébe került. Az első világháború hangosan hirdetett célja a további háborúzás megelőzése volt. Ennek az igyekezetnek a sikertelenségét a második világháború szörnyősége beigazolta. A csaknem az egész Földre kiterjedt háborúnak az atombomba felfedezése és bevetése vetett véget. Az atomkorszak kezdetével az emberiség egy olyan hatalmas és félelmetes fegyverhez jutott, aminek bevetésével, egy esetleges újabb háború esetén, az egész Földön minden életet ki lehetett volna oltani. Az egymástól való félelem

alapján álló béke azonban nem bizonyult ideális megoldásnak. A fenyegető atomfegyverek bevetésétől való félelem ellenére több kisebb-nagyobb háború kitörésének lehettünk tanúi. Mint például a koreai, a vietnami, valamint az afganisztáni háborúnak. Jóllehet, mind a két nagyhatalom, a Szovjetunió és Amerika kivonta a csapatait, mert a háborút hagyományos fegyverekkel nem lehetett megnyerni, de az atomfegyvereket félelemből nem vették be. Ennek a csalódott világnak nem volt egyszerű dolog reményt és egységet nyújtani. Ennek ellenére egy hatalom és egy személy került a történelem színpadára, aki a sóvárgó emberiségnek a biztonságot és békét felajánlani merészelt. 1978 októberében egy ismeretlen lengyel érsek lett a katolikus egyház lelki vezetője és Vatikán állam feje. Karol Wojtyła, a kettős vezető szerepében, a meggyőződéséből kiindulva, elfoglalta azt a trónt, amit az elődei 1798-ban, a sötét középkor végén elvesztettek; s ezzel a világ élére került. Sokan az új korszak pápájának tekintik, akinek tehetsége lehetővé tenné a kitűzött cél elérését. Anemrégben megjelent könyvben, a „The Keys of

This Blood” című műben az események sorozatának végbemenete szerepel, amely a világunkat maradandóan meg fogja változtatni. A könyv bemutatja ezen események kigondolóját. „II. János Pál pápa az oroszokkal és a nyugattal szemben felveszi a harcot az új világrend fölötti ellenőrzés megszerzéséért.” A szerző, Martin Malachi jezsuita és a Vatikán beavatott embere, aki a hatalomért vívott küzdelemben a pápa oldalán áll. A könyv bizonyos jóslatokba bocsátkozik a világ jövőjére vonatkozóan, s világosan körvonalazza a Vatikánnak a világ ellenőrzéséhez szükséges stratégiáját. Az egyik ilyen jóslathoz tartozott a Szovjetunió megbuktatásához vezető mesterkedés leírása, aminek beteljesedése számunkra ma már történelemmé vált. Az egész világ sajtója egyhangúlag, helyesen rámutatott a pápa szerepére a kommunizmus megdöntésében, amelynek szimbóluma a berlini fal 1989. november 9-i lerombolása. Nos, miután a Szovjetunió történelemmévált emberiség jövőbeni befolyásáért és ellenőrzéséért vívott harcban, csak az Egyesült Államok, Amerika, az Egyesült Nemzetek Szervezete és II.

János Pál pápa utóda, XVI. Benedek maradt a színpadon. Hogy ebben a küzdelemben, földrajzi-politikai helyzeténél fogva, a kommunista Kína valamilyen szerepet fog-e betölteni, az a jövő titka. Annak ténye, hogy az új világrend bekövetkezésének jóslata egy jezsuita szerző tollából származik, magában véve nem lenne ok a riadóra. A riasztó azonban az, hogy a könyv tartalma és az abban megemlített tényállítás messzemenően megegyezik a Szentírás 2000 éves próféciáival. Milyen mértékben érzi magát az Egyesült Államok, az Egyesült Nemzetek Szervezete és XVI. Benedek pápa hivatottnak a végtelennek látszó konfliktus megszüntetésére? Milyen módszerekkel próbálkoznak a szociális, politikai és vallási nyugtalanság közepette a világbéke megvalósítására? Megpróbálják-e a régi világhatalmak viszonylagos biztonságát az új világrend és világkormány létrehozásával visszaállítani? Ezen fontos kérdések fölvetésében nem vagyunk csupán találgatásra utalva. A történelem a prófécia tükrében kijózanító és döbbenetes betekintést nyújt az előttünk álló, az egész világot érintő drámai események sorozatába.